

102

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 27. ŘÍJNA 1993 - ČÍSLO 66 - WEDNESDAY OCTOBER 27, 1993

65c

Carpatho-Rusyn Research Center

Box 131-B, Orwell, Vermont 05760

■ FAIRVIEW, New Jersey

Jugoslávie je ve zprávách každý den. Bohužel, zprávy o té dřívější zemi jsou plné lidského utrpení a materiální zkázy. Rusínská obec v Jugoslávii byla přímo postižena válkou, zvláště ti, kteří bydlí ve vojenském pásmu mezi Chorvatskem a Vojvodinou.

Kvůli nesnadným a stále se zhoršujícím podmínkám Výzkumné středisko Karpatských Rusínů založilo Fond mládeže jugoslávských Rusínů, který má pomáhat studentům středních škol a universit. Fond mládeže se vynasnaží splnit žádosti

od Ruska Matka Society v Ruském Keresturu, středisku rusínské obce ve Vojvodině.

Studijní programy, které byly dříve zodpovědností jugoslávské vlády, musejí teď vzít na sebe Rusíni sami. Mezi potřebami jsou (1) moderní kompjutry na tištění školních učebnic a novin; (2) přístroje FAX pro komunikaci mezi Rusíny ve Vojvodině (část Srbska) a v Chorvatsku; (3) stipendia pro universitní studenty; a (4) cestovní podpora pro učitele ze Spojených států nebo z Kanady, který by učil angličtinu v Ruském Keresturu.

Havel - Vranitzky - Mitterrand

Vídeňská konference o právech menšin

František Sion, Vídeň

Z iniciativy francouzského presidenta Francois Mitterranda pozval jeho rakouský kolega Klestil vedoucí politiky Evropské Rady na konferenci o právech menšin, což je jeden z důležitých celosvětových problémů. Dne 8. října t.r. uvítal rakouský premier Vranitzky a jeho ministr zahraničních věcí Mock ve slavnostním sále zámku Schonbrunn (bývalé letní sídlo císaře Franz Josefa) zástupce 32 členských států a 7 kandidátů, kteří se o členství ucházejí. Vídeň zažila takovou slávu v létech 1814-15, kdy na Vídeňském kongresu kníže Metternich a vedoucí evropští politikové určovali po napoleonských válkách nové hranice.

Konference jednala hlavně o 3 bodech

1) Příprava konvence o právech a povinnostech národnostních menšin a vůbec vyjasnění pojmu "menšina". Toto vyjasnění se týká zejména Maďarů žijících na Slovensku a poměru v bývalé Jugoslávii.

2) Úprava předpisů o lidských právech zejména urychlením jednání

pokračování na str. 5

Ó-Dé-Eska zbrojí

František Růžička

Na stránky našeho tisku se postupně dostávají úvahy na téma poklesu image vítězné politické strany z posledních voleb. Příčin bude zřejmě více. Podle "odborníků" se v poslední době zvyšuje vliv bývalých komunistických a svazáckých struktur na politiku ODS. S jejich vlivem souvisí zákonitě i používání nedemokratických metod. Neúspěšní, leč věrní jsou posunováni z jednoho postu na druhý. Současně dochází ke konzervaci nepříliš schopných ministrů jen proto, aby neutrpěla image ODS, ač opak je pravdou.

Podle slov bývalého předsedy oblastní rady v Brně ing. Pokorného je neúnosné jmenovat doživotními soudci a prokurátory zkompromitované lidi, stejně jako ponechávat v Úřadu předsednictva vlády člověka, který byl pro členskou základnu nepřijatelný pro své charakterové vlastnosti, intrikaření a pochybné podnikatelské aktivity. Příliš mnoho sluchu je dopřáváno těm členům, kteří servilně přitakávají vedení ODS a zároveň se odsuzují ti, kteří se řídí vlastním rozumem a zkušenostmi a hlavně nemění své zásady a zůstávají věrní původním ideálům. Dnes se ve

Pokračování na str. 4

Clintonův plán by poškodil seniory

Paul E. Bramell
Human Events, 9. října 1993

Pro ty 33 miliony Američanů, kterým je přes 65 let, Clintonův plán pro reformu zdravotní péče je čímkoli jiným, jen ne dobrou zprávou.

V té době života, kdy typicky potřebují zdravotní péči nejvíce, mnozí starší občané poznávají, že tyto služby jsou omezené; navržená nová omezení byla popsána v U.S. News and World Report jako "drakonická".

Bílý dům ovšem popírá, že plán by někoho poškodil. Ale to je jediný možný výsledek navrženého "ušetření" 240ti bilionů dolarů, které chce Administrace vymáčet z Medicare a Medicaid v příštích pěti letech.

Administrace by mohla tolik ušetřit, kdyby omezila výši poplatků, které smějí počítat lékaři, nemocnice a jiní "ošetřovatelé" těm, kteří jsou pacienti Medicare, a zvýšením "premií", které mnozí seniory platí.

Jinými slovy, se seniory bude zacházeno jako s občany "druhé třídy",
pokračování na str. 5

Prognoza Stanislava Lema

Jana Nováková

Polský futurolog a známý autor sci-fi Stanislav Lem se ztotožňuje se závěry konference v Riu a s ekologickým diktátem (je známo, že evropští ekologové jsou řízeni z USA). Obojí požaduje neprodlené snížení stavu populace na Zemi — a jde v podstatě o jednu z řízených akcí nadnárodní mafie, která se řídí zásadou — je-li lidí příliš, nemá lidský život žádnou cenu. A lidský život podle "vědců tohoto století" je jenom fyzikálně-chemicko-biologický organismus. Je otázkou, zdali tito vědátoři stejně posuzují sami sebe.

Američtí vědci vidí v příštím století éru masové biologické záhuby. Jako vždy tato řízená věda straší lidstvo, prorokuje mu konec, ale své vize adresuje nepravým — manipulovanému stádu. Nikdy nezakročí proti destruktivní nadnárodní mafii, která v honbě za větším ziskem a za mocí ničí náš svět — a stačí jí k tomu jenom série povelů bankám. Lem

Pokračování na str. 4

Odpověď na "Dnešní Československo očima obyčejného občana"

Angela Kaiserová

Ráda bych touto cestou odpověděla na shora uvedený článek, který vyšel v Denním Hlasateli 20. října t.r. Za prvé, jelikož "ten kamarád z Ameriky někde v Texasu" bude číst článek v DH, jistě tedy tyto noviny četl předtím a následkem toho informace jako: odtržení Slovenska a situace v republice, jistě není pro něho něco nového. Mě se spíše zdá, že tento článek je psán hlavně s úmyslem, podnitit Moravany žijící nejen v Texasu, ale i všude v Americe, k negativnímu postoji vůči Čechům. Zde ve státech i v Kanadě jsme velmi dobře informováni o situaci nejen v Čechách ale i na Moravě. Mnozí, z nás jsme již několikrát od roku 1990 republiku navštívili. Také historie obou národů je nám známa. Čili, nepíše Ing. Josef Pecl z Brna k nějakým prostáčkům, kteří žijí někde na Marsu a potřebují podrobné i když ne zcela pravdivé a šikovně opomínané informace. Víme, že za první republiky existovala Správa země Moravské, čili zemský úřad. Tato samospráva byla výborně fungující a škoda, že neexistuje i nyní. Jenže, v úřadech, jak v Čechách i na Moravě, je ještě mnoho komunistů, kteří jako chameleoni, změnili barvu z červené na modrou, jen ta černá duše jim zůstala. Také nepromyšlené a urážlivé poznámky od předsedy vlády Klause a žvatlání presidenta Havla z Lán neulehčují situaci.

My zde v Americe žijeme v souladu. Rozhodně se nebudeme mezi sebou hašteřit kvůli vašim problémům. Musíte si je řešit sami a pozitivně, nikoliv se skrytým úmyslem rozdělit tyto dvě země, jako se stalo se Slovenskem. Viděla jsem program na TV na Moravě v roce 1991, kde pár pánů, z nichž jsem jednoho poznala jako kovaného komunistu, řešilo otázku Moravy a Čech a končili debatu jako hotovou věc do budoucna — odtržení Moravy. Mnoho lidí na Slovensku, v Rakousku a Německu se jistě spokojeně pochechtávalo.

Naším krajanům bych chtěla říci toto: držte si ruce na kapsách! Podporování této organizace podivně zavání! Finanční podporou Slováků z Kanady a z Ameriky počínaje rokem 1950 skončilo odloučením Slovenska. Chcete, aby se totéž vaší podporou stalo v republice? A tomu p. Peclovi tuto radu; aby pozitivní cestou se postaral o vyčištění tamějších lidských mozků od komunistického myšlení a pokřivené morálky. To by ho mělo plně zaměstnat až do konce jeho aktivního života. Good Luck!

Strážcové dělali v neděli cestu pro ministerského předsedu Jicaka Rabina po tom, co mu pravičáci zabránili mluvit ke shromážděným v Jerusalemě.

■ JERUSALEM, Israel

Israel má začít postupně propouštění 760 palestinských vězňů podle úmluvy s Palestinskou osvobodovací organizací, jak v neděli sdělili kabinetní ministři.

Ale islámští bojovníci v neděli zabili dva israelské vojáky v okupovaném pásmu Gaza, a na základě toho pravicoví politikové tvrdí, že osvobození Palestinců by nezastavilo násilnosti proti Israeli.

Ministerský předseda Jicak Rabin však řekl, že násilnosti byly o 50 procent nižší od podepsání mírové smlouvy mezi Israelcem a PLO, a že propuštění palestinských vězňů se uskuteční, jak bylo plánováno.

Organizace PLO žádala o hromadné propuštění téměř 10,000 Palestinců v israelských vězeních, včetně těch, kteří jsou proti mírové smlouvě, ale israelští státní úředníci říkají, že opozičníci a ti, kteří zabili nebo zranili Israelce nebudou účastníky první fáze propuštění.

■ KIEV, Ukrajina

Státní sekretář Warren Christopher měl v pondělí žádat vůdce Ukrajiny o ujistění, že se Ukrajina zbaví svých zděděných sovětských nukleárních zbraní. Možnost finanční pomoci od U.S. a vrcholné schůzky presidentů U.S. a Ukrajiny pomohlo nátlaku, takže v neděli se vůdce Kazachstánu zavázal, že jeho země ve střední Asii, která má přes 1,000 nukleárních hlavíc na střelách, namířených na Spojené státy,

se vzdá svých nukleárních zbraní do konce tohoto roku.

Avšak Ukrajina, jedna ze tří dřívějších sovětských republik, kromě Ruska, se sovětskými střelami na svém území je tvrdší oříšek, pokud se týče plánů na nukleární odzbrojení.

Co dává věci zvláště velkou naléhavost je fakt, že ukrajinské hospodářství by se mohlo zhroutit; Ukrajina trpí až 65-procentní inflací měsíčně. To ohrožuje politickou stabilitu v této velké sousední zemi Ruska a vzbuzuje to obavy a přímo strach, že zděděný nukleární arzenál střel a dálkových bombardérů by mohl být v nebezpečí. Ukrajina sama o sobě by byla třetí největší nukleární mocností na světě po Spojených státech a Rusku.

Státní úředníci U.S. očekávají nesnadný den pro Christophera, který se má setkat s prezidentem Leonidem Kravčukem a členy parlamentu. Tato schůzka bude velkým kontrastem s přátelským zasedáním v Kazachstánu s prezidentem Nursultanem Nazarbajevem, který veřejně řekl, že požádá parlament o schválení úmluvy. Schválení parlamentu by otevřelo cestu k vrcholné schůzce presidenta Clintona a Nazarbajeva.

102

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 -- FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS
in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

OKSANA INTERNATIONAL TRADE, INC.

1111 EAST ELIZABETH AVE., LINDEN, N.J. 07036
TEL.: (908) 925-6177 FAX: (908) 925-3724

Nabízíme nové služby v oblasti
dodávky soukromých a komerčních zásilek
do České republiky.

Balíky do České republiky lodí a letadlem

- Minimální váha do 10 lbs
- Bez omezení rozměru
- Plná garance a bezpečnost
- Počítačová evidence
- Možnost bezcelního převzetí adresátem

Cena za 1 Lb přepravy lodí \$2.89
Cena za 1 Lb přepravy letadlem \$4.19

Vyzvedáváme balíky ve vaší domácnosti od 40 Lbs zdarma.
Potřebné informace Vám podáme na tel.: (908) 925-6177
od 12 PM do 5PM od pondělí do pátku

■ TORONTO, Kanada

Kanadští voliči šli v pondělí k volbám, aby zvolili nového ministerského předsedu parlamentu, což jejich vládu dramaticky změní. Ministerská předsedkyně (Progresivní konservativní strany) Kim Campbell, a její soupeři ze čtyř hlavních stran, skončili své kampaně v neděli a vrátili se do svých okresů, kde budou čekat na rozhodnutí asi osmnácti milionů voličů.

První kanadská žena ve funkci ministerské předsedkyně Kanady, Kim Campbell, 46, po 46-denní kampani zanechala náznaky, že asi nevyhraje, a otázku, bude-li na druhém anebo dokonce i třetím místě. To by znamenalo, že její termín jako ministerská předsedkyně by byl nejkratší, jaký byl kdy zaznamenán.

Campbellová převzala úřad v červnu po Brianu Mulroneym, který odešel na odpočinek. Ale voliči byli rozzlobeni po devíti letech konservativní vlády, které kladou za vinu krizi, 11,3% nezaměstnanost a za novou 7-procentní federální daň na zboží a služby.

■ DURBAN, Jižní Afrika

Vůdce ANC Nelson Mandela s hodnostáři kmene Zulu po boku, oděnými v kožích leopardů, navštívil domácí základnu svého hlavního soupeře a mívil k zástupu asi 60,000 lidí v tomto přístavu u Indického oceánu v provincii Natal.

Naděšená účast tolika lidí byla porážkou pro vůdce strany Mangosuthu Butheleziho Inkatha Freedom Party, která řekla svým lidem, aby se nezúčastnili.

Devět dní po získání Nobelovy ceny společně s prezidentem F. W. de Klerkem, vůdce ANC Mandela začal svou politickou ofensivu, nejdříve kritizováním de Klerka, a pak námitkami proti Buthelezimu v jeho vlastní základně.

Mandela řekl, že je odhodlán uskutečnit první volby mnoha ras přes opozici černých a bílých konservativců.

Mandela řekl o opozičních protivolbách, že jsou to "kazisvětí" a nezákonné "výtvory apartheidu",

kteří jsou proti demokracii. Navštívil Durban aby ukázal, že on je mezi Zuly více populární než Buthelezi.

Heslo manifestace bylo "Mnoho kultur — jeden národ", a Mandela připoměl shromážděným příspěvky kmene Zulu k historii ANC — Afrického národního kongresu od r. 1913 do r. 1960, kdy zemřelý prezident ANC chief Albert Lutuli získal Nobelovu cenu míru.

Zweithini, král Zulů, odmítl pozvání k manifestaci, a tradiční "healer" Patience Koluko řekla, že mnozí ze zulských "sangomas" neboli healers (léčitelů) nepřišli kvůli nátlaku Inkatha. Ale řekla, že "předkové" shromáždění schválili.

■ WASHINGTON, D.C.

Schiller Institute oznámil, že na tiskové konferenci bude mluvit v Chicagu Viktor Kuzin, významný ruský aktivista pro lidská práva na téma, "Proč parlamentní volby v Rusku nebudou svobodné," tento týden v úterý.

Pan Kuzin byl předsedou podvýboru pro občanská práva, a více předsedou Výboru pro právo, spravedlnost a obranu občanských

práv. Byl také zakládajícím členem politické strany v Rusku, která Demokratické unie v r. 1988, první volala po zrušení komunismu.

Truchlíci se shromáždili kolem místa smrtícího bombardování v Belfastu. IRA oznámila, že vůdcové Protestantského obranného sdružení byli terčem sobotního výbuchu.

Hra na výdrž!

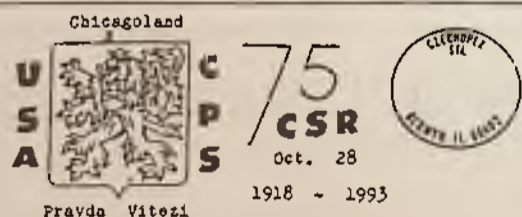
Žádné nebezpečí neznamenají pro vládu naší sametové současnosti komunisté! S těmi si, jak se ukázalo, většina špičkových disidentů, ze kterých se po 17. listopadu roku 1989 stali přední představitelé sametového samoděržaví, rozuměli v minulosti a rozumí i dnes! Není mezi nimi v zásadě žádných názorových rozdílů a i cíle mají stejné. Jak těm minulým, tak i těm současným jde především o moc a vlastní prospěch.

Nebezpečí pro náš samet netkví ani v mladé generaci. Tu sametová guerilla dokázala velmi snadno nalákat na vidiny života v západním stylu. Využila přitom nezkušenosti a také hrubé neznalosti mladých z oblasti historie. Polistopadová euforie konce roku 1989 z mladých lidí rychle vyprchala a není tedy divu, že se, díky ztraceným ilusím, dali nabyt snadno na ryze materialistický pragmatismus sametových věrozvěstů nového světa. (Má to být "New age"? - pozn. redakce) **Dnes nejsou naši mladí lidé ochotni a dokonce ani schopni ohlédnout se po naší historii, natož pohlédnout předvídavě do budoucnosti. Zajímá je jen a jen současnost, a to pokud možno blahobytná a nevyžadující zvláštního úsilí!**

Jedinou skupinou lidí, kteří ještě mohou suverenitu našeho sametu narušit, jsou inteligentnější příslušníci starší generace. Ti, kteří mají buď ještě z vlastní zkušenosti v paměti demokratický systém předkomunistické doby, nebo kteří jsou o něm dobře informováni od svých rodičů. Lidé, kteří si zachovali soudnost a také prvky poctivého vlastenectví. Morálně nenarušení, pro které blahobytný život bez budoucnosti není krédem. Je nabludní, že v této skupině je převážná většina odpůrců nejenom bývalého komunistického režimu, ale také kritiků sametové současnosti. Proti těmto lidem mří veškeré běsnění žoldněřů ekonomické guerilly V. Klause i sametových opor smysluplnosti V. Havla. Je to hra na výdrž, ve které jsou tito lidé silně znevýhodněni. Především svým věkem. Stačí dění takticky zdržovat a čekat až odpůrce skoší stáří a smrt.

Guerilla V. Klause za smysluplné podpory V. Havla doslova na tuto situaci spoléhá. Však také na její ekonomická opatření nejvíce doplácí právě starší lidé. Ovšem komunistů se to nedotýká. Ti jsou v minulosti dostatečně zabezpečeni a ani v současnosti jim nic nechybí. Z toho, co získali v dobách své totalitní vlády, nic neztratili a sametový režim se postaral i o to, aby v nových podmínkách nebyli poškozováni. Dnes nemá v soukromém vlastnictví nějaký výnosný podnik snad jen komunista, který je totálním blbem! Většinou si i komunista, který může být nazván jen poloblbem, urval nějaké to sametové podnikání a žije si na výsluní. Jenom ti, kteří tvořili skutečnou opozici komunistického režimu, především političtí vězňové komunistických lágrů — muklové — nemají nic! (MUKL - ve vězeňském slangu "Muž Určený K Likvidaci" — pozn. redakce) A protože jako odpůrci komunistické totality jsou i odpůrci jejího sametového pokračování, je proti nim zaměřeno likvidační úsilí současných samovládců. Nyní provozované sametově, bez kriminálů, ekonomickými tlaky. Veškerá jednání, která by mohla poškodit někoho z komunistů, jsou záměrně protahována takřka do nekonečna. O deboleševizaci společnosti se sáhodlouze hovoří, ale realizace se skrývá kdesi v nedohlednu. Je to skutečná hra na výdrž, ve které sametový team čeká až jeho odpůrci zcela vymřou! Aby již sametu nic v cestě k neomezené moci nestálo.

Mukl ECH, Praha

Filatelistická výstava a bursa se bude konat 29. a 30. října 1993. Pořádá se k uctění 75. výročí založení Československé republiky a bude v sále Sokola Tábor, 1601 So. Clarence Avenue, Berwyn. Sponsorem výstavy je Chicagoland Czechoslovak Philatelic Society. Budou reprezentovány všechny stranky československé filatelie.

Bude k dostání omezený počet památkových obálek. Tyto zvláštní filatelistické obálky budou s obrázkem americké Poštovní služby — ručně orazítované zde v Berwynu, Illinois a s památným razítkováním z Prahy, z České republiky.

VÝSTAVNÍ HODINY BUDOU:

v pátek 10 A.M. až 8 P.M. a v sobotu 10 A.M. až 6 P.M

VSTUP VOLNÝ

argumentuje jako kapitalisté, pro které je v duchu Marxe člověk jenom výrobním nástrojem, a to pouze v produktivním věku. "Člověk byl původně druhem dožívajícím se průměrného věku, který nepřekračoval období plodnosti. V současné době přibývá ve všech vyspělých státech starých, práce neschopných lidí; jen chudí umírají zpravidla ještě dřív, než ztratí poslední zbytek sil. Ke stárnutí populace bohatých zemí přispívají úspěchy medicíny a biologie. Tento trend však nemůže trvat donekonečna," píše Lem ve své stati z roku 1992 nazvané Múra zvaná Sex Wars. Podle něho "Němci při současné záporné úrovni své porodnosti možná nepřezijí 21. století. Je zvláštní, že se potom tak brání přísunu imigrantů.

Východisko vidí Lem, stejně jako vědci v Riu, v útlumu plodnosti druhu homo sapiens. Proto je současná destrukce mocných namířená proti starým lidem globálním snížením jejich životní úrovně, a proti mladým zase masovým znemražením a podporou drog při současném rozšiřování viru snížené imunity. Takoví, i když zplodí děti s vadami, tak jejich potomci stejně nebudou dlouho žít. I s tím kaškuluje Lem — a tuto tendenci napovídá i globálně řízený rozpad zdravotnických sítí. "Vrozené vady sice dokážeme léčit, bude to však nepředstavitelně drahé a pro většinu rodičů zcela nedostupné." Podle Lema bude "nevojenská operace Sex Wars" nutná k přežití druhu homo sapiens. I když autor přiznává, že je v drastickém rozporu s morálně politickým kánonem současného světa. A jak si "morální transcendentální vládcí světa" představují budoucnost? Nejlidštější přístup vidí Lem v přidávání prostředků proti plodnosti do potravy ženám, takže bude možno přivést ženu chemickými látkami buď do trvalé neplodnosti nebo jen do krátkých period plodnosti. U mužů totiž chemoterapie mohla poškodit spermie, takže by muži plodili lidské zrůdy. Lem tato opatření obhajuje současnou ekologickou katastrofou, kdy příroda již způsobuje nečekané kalamity. Zároveň v této souvislosti upozorňuje na nové druhy nebezpečných nemocí, kdy virus způsobující AIDS není jediným případem nepředvídatelné epidemie. A už jsme u ekocid a genocid, u bakteriologické války a dalších opatření nadnárodní mafie, která mají zničit současnou civilizaci a z přeživší populace nadělat otroky, u kterých genetické zásahy do myšlení a chování budou běžnou věcí. Není proto divu, že se Lem odvolává na Římský klub a konferenci v Riu — hlavně operuje exponenciálně rostoucí demografickou křivkou. Tato veškerá opatření mají vrátit lidstvo do mezi parametru populace zhruba v 18. století, ale bez tehdejšího zdravějšího myšlení, naopak robotizace a ztráta vzdělání by měla dále pokračovat.

Podle Lema přibývá lidí, obléhajících tzv. "tvrze blahobytu", a to přinutí chemotechniky ozbrojené země, aby s tím něco udělaly. Tyto země dnes již nekontrolovaně řadí po celém světě a nechávají za sebou jenom spoušť a zkázu. A právě v tomto momentu se Lem mýlí, geostrategové zvolili ještě d'ábelštější formu destrukce. Ze zemí třetího světa, kde je centrum populační exploze, umožnili migraci negramotných do všech civilizovaných států, aby jim lůza pomohla zničit současnou civilizaci. To však neznamená, že "tvrze svého blahobytu" nebudou mocní v nastalém chaosu hájit proti obléhajícím davům všemi prostředky. Je však nejisté, zdali tato vadná koncepce geostrategů vůbec vyjde, protože obránci "tvrzí" budou zločinci, a ti se mohou kdykoliv obrátit proti svým pánům — všem myšlení předělat nemohou.

Lem však potvrzuje plány nadnárodních mocných na genetický program Humane Genome Project i s tím, že "možná dojde ke genetickému nájezdu na fungování lidského těla." A tím jsme opět u realizace sci-fi. Jenže biotechnika je další projev vědy proti lidskosti, vědy bez duše, která lidstvo nespasí ale srazí do nicoty. A nakonec nicota pozdě i choré tvůrce této zrůdnosti. Cesta k záchraně je možná jenom návratem k duchovnu, k víře, ne k dalšímu projevu mocenské zvůle.

skutečnosti může stát členem ODS i třeba pan M. Jakeš, porovnejte si starou a novou přihlášku. Uvedené skutečnosti a řadu dalších, jako stav bezpečnosti, lze považovat za příčinu úbytku členů a poklesu procenta příznivců.

Zdá se, že vedení ODS si toto uvědomuje a tak táhne do boje s těžkými kalibry. Poslední zářijový víkend se stal doslova rojením funkcionářů v jihočeském regionu. Ve výcvikovém středisku Policie ČR ve Slabci u Lišova zasedala výkonná rada ODS. Toho využili členové vlády a poslanci, aby se rozjeli na besedy s voliči. Do Jindřichova Hradce odjel ing. Ivan Kočárník, ministr financí. Do Pelhřimova předseda parlamentního klubu Jiří Honejzer a vedoucí Úřadu vlády ing. Igor Němec. Do Č. Krumlova ministr zahraničních věcí ing. Josef Zieleniec. Do Strakonice ministr dopravy PhDr. Jan Stránský. Do Prachatic ministr spravedlnosti JUDr. Jiří Novák a ministr vnitra Jan Ruml, do Vodňan poslanci ing. Vlastimil Tlustý a ing. Jan Černý. Do Dačic ministr práce a soc. věcí ing. Jindřich Vodička a náměstek ministra vnitra Vladimír Zeman. Do Vyššího Brodu výkonný místopředseda MUDr. Petr Čermák, do Písku ministr zdravotnictví MUDr. Luděk Rubáš.

V krajské metropoli pak ke svému vystoupení zůstal předseda ODS ing. Václav Klaus v doprovodu místopředsedy Parlamentu ČR PhDr. Jiřího Vlacha. Z tohoto vystoupení podrobně informoval regionální tisk. Některá nezveřejněná fakta a postřehy z "druhého břehu" by však neměly zůstat utajeny. Zde jsou:

— Až přespříliš viditelně si pan premiér nepřímou posteskou na úbytek posluchačů. V době volební kampaně nebylo možné projít českobudějovické náměstí od Samsonovy kašny k hotelu Zvon. Dodejme, že všesportovní hala nebyla zaplněna ani do poloviny. Nezapomněl se ani znovu vyzpovídat, jak jako premiér jezdí s vlastní Škodovkou 125L z roku 1987. Že by ani z takového platu nenašetřil?

— Na otázku proč pan Baránek nepořádá školení pro podnikatele, aby neškrubali spotřebitele, odpověděl: "Bylo by nejlepší, aby podnikal".

Tak to tedy zaznělo z pravých úst. Mnohý by zřejmě poznamenal, proč pan premiér netrhl předvolební stáž na některé fabrice, aby se osobně přesvědčil o způsobu "ultrasocialistického hospodaření". Aby se přesvědčil, kolik za tento způsob hospodaření pobírá současný chráněný management státních podniků. Aby měl také možnost porovnat inventární seznamy z doby předlistopadové na současný stav. Opravdu nevím, kde se zrodila myšlenka, že soukromé vlastnictví bude moci začít fungovat až v okamžiku, kdy bude "všechno dříve společně" rokradeno.

Autentické postřehy dvou účastníků jsou velmi poučné. První je soukromý podnikatel a řekl: "Jsou to....., jako byli komunisti. Ani na jeden předaný dotaz mi neodpověděli. A pokud jde o otázku letiště, tak to zahráli do autu. Nikoho to nezajímá, oni tam nebydlí a stavební uzavěrka se jich nedotkne."

Rozhořčení toho druhého bylo ještě důvěryhodnější: "Šel jsem schválně včas, abych seděl v přední řadě. Na svoje otázky jsem zvolil atypický formát papíru, abych mohl sledovat, kde zůstane ležet. Otázky byly voleny přímo na tělo (o bezpečnosti, demokracii, státní správě, úrovni sdělovacích prostředků). Nejprve dostal list TŘETÍ CENZOR ing. M. Beneš, Potom DRUHÝ CENZOR p. doktorka, která moderovala. Nakonec dostal k nahlédnutí PRVNÍ CENZOR PhDr. J. Vlach. Mezi tím druhým a prvním se papír s mými dotazy ztratil. Vlastně neztratil — jenom byl zabaven CENZOREM.

Bravo! Takhle se to dělalo celá léta. To by vám šlo — ale volit vás už nebudu".

Co říci závěrem? Image ODS je vskutku impozantní. Přesvědčil o tom i předseda V. Klaus, který v uplynulém týdnu prohlásil: "Nepřetržitě debaty o míře radikálnosti, pravdivosti či pragmatičnosti jsou plýtváním času a pera novinářů. Tyto spekulace ODS trochu nebaví. Kvantitativní úvahu o prani špinavých peněz není nikdo v této zemi schopen dát." Myslím si, že je to vyjádření nade vše jasné a jenom potvrzuje názor z předcházejícího odstavce.

Konec konců i "politici" ODS na besedě v Č. Budějovicích svoji image potvrdili. Omluvili se, že na další dotazy již není čas a odkvapili na "exkurzi k talířům" do hotelu Zvon, kam byla přizvána i padesátka podnikatelů z regionu (pochopitelně, že vybraných). Inu chudý lid — je chudý lid. Musí si počkat až na volební guláš.

CENY DO EVROPY: Nov. od \$628.00

- PRAHA - Sept., Oct. \$659.00
- PRAHA - Nov., Dec. \$628.00
- VÍDEŇ \$649.00
- FRANKFURT \$549.00
- MNICHOV \$599.00
- ŘÍM \$679.00
- PAŘÍŽ \$549.00
- LONDÝN \$459.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu \$599.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012
FAX 708-749-1350

LEVNÉ PUJČKY NA AUTOMOBILY 6.25% APR

Berwyn Banking Center
7112 West Cermak Road
(708) 780-2025

Cicero Banking Center
6000 West Cermak Road
(708) 780-4979

Member
FDIC

Vídeňská konference...

Mezinárodního soudu v Štrasburgu.

3) Příprava prohlášení o pomoci Rusku a úprava zákonů a předpisů, týkajících se štvání proti cizincům.

V rámci debaty o bodu 3 ujistil zástupce Ruska, že demokratické volby se budou konat ještě letos. Dále požádal o pomoc při vypracování ústavy a předpisů o základních lidských právech.

Obdobné žádosti a požadavky přednesli zástupci Albanie - Běloruska - Chorvatska - Lotyšska - Moldavy a Ukrajiny - převážně ústy prezidentů neb premiérů jmenovaných zemí. V této souvislosti je důležité vědět, že Evropská Rada přijme za členy pouze ty státy, ve kterých lidská práva jsou v ústavách zakotvena a tím zaručeny. Proto také ani Rusko ani další státy za členy vídeňská konference nepřijala.

Projevy politiků byly přijímány se zdvořilým zájmem. Největší úspěch měl český prezident Václav Havel, který jako jediný promluvil do svědomí účastníků konference. Kritizoval častá jednání o výši úroků, tarifech, o zájmech geopolitických, ideologických a hospodářských v době, kdy v Bosně se trpí vraždění lidí. Upozornil na to, že hlavní strůjci dnešních válek je přehnaný nacionalismus. Kritizoval, že dnešní Evrope chybí etos, morálka, fantazie, velkorysost a schopnost odolávat tlakům mocných skupin (lobby) Dvakrát Evropa zklamala — při nástupu nacismu a komunismu. Varoval před dalšími katastrofami nevyřešením problémů v bývalé Jugoslávii a satelitních státech. Jeho projev byl vyslechnut s velkým zájmem a souhlasem.

Uspořádání konference ve Vídni zvýšilo mezinárodní prestiž Rakouska, které bylo oficiálně požádáno Spojenými státy americkými, aby ve dnech 19.-21. října 1993 připravilo setkání zástupců Israele (Rabin) a Palestinců (Arafat).

Během konference měli přítomní politici možno hovořit o problémech jejich zemí. Tak se setkali prezident Havel s prezidentem Mečiarom, dále chorvatský prezident Tudjman s jeho bosenským kolegou Izetbegovičem. Dojednali zase jednu zastavení bojů — to ovšem zase nebude dodrženo, jelikož nemají moc nad odzbrojenými záškodníky.

Dále jednal bulharský prezident Šelev s albánským prezidentem Berišou o nebezpečí, které by mohlo vzniknout obsazením jugoslávské provincie Kosovo, která je obývána z 80% Albánci.

Závěrem konference předložil rakouský kancléř Vranitzky prohlášení, ve kterém evropští politici ujistili presidenta Jelcina podporou jeho reformních snah o demokratizaci. Prohlášení bylo jednohlasně přijato.

Vojáci Organizace spojených národů pomohli v úterý osvobozeným chorvatským vězňům v Mostaru, Bosna, po tom kdy došlo k výměně chorvatsko-muslimských vězňů. Další výměna 140 vězňů byla zrušena ve středu.

Clintonův plán...

slovy Dra. Rona Bronowa, presidenta "Physicians Who Care" -- budou platit víc a dostanou méně.

Následkem kontroly cen — a bez ohledu na to, jakého eufemismu Bílý dům používá, je to přesně to, čím jsou — větší počet lékařů si nebude moci dovolit dávat mnoho svého cenného času pacientům Medicare, což je jev již teď příliš obvyklý po celé zemi. Když bude víc starších občanů hledat méně přístupných služeb, konečným výsledkem bude zbytečné trápení a pro některé utrpení.

Je to krutý životní fakt, že ti starší typicky vyžadují více zdravotní péče než ti mladší. Kdybychom mohli objevit Fontánu mládí Ponce de Leona, možná bychom mohli změnit zákony přírody. Do té doby, jako humánní společnost nejlepší co můžeme udělat, je že uděláme zdravotní péči seniorům přístupnou, když ji potřebují.

Na neštěstí, Clintonův "reformní" plán omezí přístupnost lékařské péče starším Američanům.

Aby mohla zaplatit za jiné prvky plánu — takové, jako je "Basic benefits package" (souhrn základních požitků), v němž je zahrnut potrat na požádání, psychologické a drogové porady a jiné "frills", Administrace se rozhodla "zmačknout" Medicare ještě víc, než již je.

Možná tento "bezcitný postoj vůči starším občanům by se dal očekávat od Bílého domu a Administrace, která má mysl posedlou MTV a kulturou mládeže. Mnozí z nás doufali v lepší. (Autor článku Bramell je hlavní exekutivní úředník organizace Seniors' Coalition, třetí největší organizace seniorů v Americe.)

Pojištění pod Medicare nejsou jediní, které si vzal Clinton "na mušku". Sociální kontrakt Washingtonu s pensionovanými federálními zaměstnanci také má být porušen. Podle nynějšího zákona, vládní zaměstnanci na pensii a poštovní zaměstnanci dostávají lékařské ošetření skrze 33 let starý program pro federální zaměstnance — Federal Employee Health Benefit Program (FEHBP). Je to dobrý program, v němž se shoduje většina expertů protože účastníci FEHBP si mohou vybrat z mnoha konkurujících zdravotních plánů, podle toho jaké jsou jejich individuální okolnosti a potřeby.

Avšak podle Clintonova plánu by systém FEHBP končil, a federální pensisté by byli nuceni přijmout buďto stále víc skupé požitky z Medicare, nebo zdravotní plán, zvolený jednou z oněch nových polovládáních "kooperativ" — pojem vypůjčený od socialistického Švédska. Není-li lékař toho kterého jednotlivce částí plánu, nebo již nepřijímá pacienty Medicare, pak má smůlu! Je to cena, kterou platíme za reformu.

Reforma zdravotní péče musí podstoupit dvě zkoušky: Nesmí být "rationing" — přidělový systém a každý z nás musí mít zaručeno, že si smí zvolit svého lékaře. Clintonův plán "propadá" při obou těchto kritických zkouškách.

Starší Američané a jejich rodiny při poradě se svými lékaři dělají rozhodnutí každý den v týdnu o patřičné úrovni péče pro sebe a své drahé. Někdy je nutno udělat srdcervoucí a mučivé rozhodnutí o přerušení nebo nepoužívání "hrdinné" péče, která by mohla prodloužit život použitím tzv. "high-tech machines."

Když rodina dělá takové rozhodnutí, je to bolestné, ale není to nepřislušné. Ale pro vládu, dělat takovou volbu za nás — buď přímo, nebo skrze kontrolu cen, omezení vydání nebo jakékoli jiné opatření ke kontrole nákladů — je nevhodné a nesprávné.

Během letních debat o Clintonově návrhu na rozpočet jsme se dověděli, že senioři byli vybráni pro zvláštní zvýšení daní na své výdělky, nastřádané na odpočinek. Teď jsou znovu odděleni od druhých, aby platili za Clintonovu reformu zdravotní péče tím, že dostanou méně lékařské péče v době, kdy ji nejvíce potřebují.

STO DVA LET

Stručné dějiny národa českého v slově i obraze od dob pradávných až do sametové revoluce 17. listopadu 1989

Zpracovali: Profesor Ant. Novák, F. Bulín, obrazy K. Vitek za spolupráce profesora Jeništy a j. z ministerstva školství a národní osvěty.

Cena předplatného \$10.- končí 1. prosince t.r., cena dalšího předplatného \$12.-

První dějiny vyšly v roce 1946 tajně bez souhlasu ministerstva informací a byly na popud Dr. Feldsteina, redaktora "Práce", zabaveny a distribuce zakázána, ježto bylo v nich uvedeno, že Vlasovci pomáhali při Pražském povstání a legionáři bojovali proti bolševikům v Rusku. S rekapitulací - doplněním podle nejnovějších průzkumů a skutečností, na př. Židovské město v Praze, celosvětový kongres sionistů a průběh jednání, husitské války, Bílá hora, Československá republika, protektorát Čechy a Morava, pohraniční Němci, prezident Hácha a jeho vláda, Benešova vláda v zahraničí, Pražské a Slovenské povstání, příjezd košické vlády, historické skutečnosti 22. února 1948 krátce před a po, exil - seznam zahraničních bojovníků za svobodu národa z komunistického područí podle publikační činnosti jednotlivců, spolků a pod.

Objednávky a předplatné zasílejte šekem na adresu nakladatele:
Ing. Martin Šesták, Skupova ul. 41, 320 05 Plzeň
Czech Republic

Objednejte jak pro soukromou potřebu, tak i pro české sekce v místních knihovnách za cenu předplatného.

Nový román

BĚDA PORAŽENÝM

NAKLADATELSTVÍ EMILA ŠOLCE, Spol. s ruč. omezeným

I.

"Ponechte příbor, Duňašo! Možná, že mladý pán přijde k večeři."

"Ale milostpaní! — — —"

"Dělejte, Duňašo, jak vám poroučím!"

A to se opakuje každého dne již na třetí týden! Každý den Serafima Vasiljevna žádá příbor pro svého syna, gymnasistu Lelu, každý den příbor zůstane státi a potom se uklízí. Všichni žádostivě očekávají Lelu, i otec i babička i sestra jeho Kát'a i matka. A nejvíce matka. Sedli si k večeři. V čele stolu zády k oknům sedí mladá ještě, krásná Serafima Vasiljevna, s pravé strany sedí Oskar Oskarovič, uprchlík z Litvy, její příbuzný, s levé strany, jeho žena Magdaléna Ivanovna, potom babička, šedivá, v čepečku s brejlemi, proti ní hospodář domu Aleksandr Matvějevič Semeonov, potom Kát'a a proti ní veselá gymnastka, její přítelkyně Valentina Bystrická, a naproti matce stojí příbor pro Lelu. Prázdný příbor — — —

"A viš, Serafimo, možná, že dnes nebo zítra se vrátí Lela", praví Aleksandr Matvějevič.

"Proč? Slyšel's něco?" vpadá oživeně Serafima Vasiljevna.

"Byl jsem dnes v lazaretě. Tam přivezli Dadianiho: jest z jejich oddílu. Pravil, že se oddíl vrací".

"A Lela? Viděl Lelu?"

"Ano, když jej ranili, před třemi dny. Pravil, že byl jinak zdrav. Všichni jsou nadšení jeho chrabrostí. Jest všude napřed."

"A raději kdyby! — — —" vydralo se z hrudí Serafimy, avšak nedokončila.

"A proč se oddíl vrací?" táže se Oskar Oskarovič.

"Nemohl jsem dobře pochopit, jak to vypravoval Dadiani. Jest tam cosi neladného, jakési umdlení, zklamání — — —"

"Jakže, to snad znamená, že "oni" k nám přijdou? Což pak je pustí?" zoufale praví Magdalena Ivanovna.

"Ne parlez pas devant les domestiques. Notre femme de chambre — je ne la crois pas." (Nemluvte před služebnictvem. Naše komorná — nevěřím jí)

Rozmluva se zastavuje na půl slova. Duňaša řinčí nádobím a pomalu — všem se zdá, že úmyslně pomalu — sbírá nože a vidličky. Nálada večerících je dvojitá. V čele stolu, kde sedí lidé starší, jest stísněná, neurčitá. Babička, otec, Oskar Oskarovič, Magdalena Ivanovna i matka, všichni jsou nadšení jednáním Lely.

Ano, on jinak ani nemohl jednat nežli ozvat se na výzvu představeného ústavu a vystoupit na ochranu města před "nimi", nesoucími krvavou hrůzu a rozvrat. On jednal rytířsky, šlechtně, tak jak musil jednat Semeonov. Semeonov jinak jednat nemohl.

Vzpomínají, jak šel v řadách mladé družiny, krásný a stepilý, v šedivém vojenském plášti s těžkou puškou na rameni. Široký ruměncem zaléval jeho bezvousý obličej a on, ačkoliv byl gymnastou, klasikem,

krácel jako starý voják. Avšak, k této hrdosti nad synem a vnukem pojil se silný pocit obavy o něho, o jeho život. Vše to je dobré, je to šlechtně, rytířské, jinak ani nemohlo býti, avšak když si vzpomene, že včera v katedrále stálo devět rakví, především sedm, a předešlý týden že pohřbili jich pět, a všichni byly — děti!

Vždyť děti šly umírat za otce, za jejich život, za jejich svobodu, za jejich štěstí! Děti! — — —

A jak plakaly v katedrále útlé nenalézající matky! Jim nikdo jejich děti nenavrátil! — — —

Včera Serafima Vasiljevna potkala paní Arat'uňancovu a nepoznala jí. Mladá, krásná, květoucí bruneta zešedivěla, shrblila se, stala se stařenou. "Milá Raiso Georgijevno, co se vám stalo?" otázala se jí Serafima Vasiljevna. — "Jediného syna ztratila jsem tam!" — — — A paní Arat'uňancova zaplakala.

Ano, když si na to vše člověk vzpomene, tu pocit strachu a hořkosti počíná převládat nad hrdostí a člověku je těžko, strašně těžko. — — —

Na kraji stolu, tam, kde sedí velikooká, ruměnná Valja, smavá, veselá a čtveračivá, kde sedí vysoká Kát'a, plná života, svým ruměncem tak podobná bratrovi, není místa pro pochybnosti a zármutek. Tam panuje jen samá hrdost, jediný obdiv nad hrdinstvím Lelovým a nezištná k němu láska. O vážnosti jeho činu se tam nepřemýšlí. Bylo-li by možno, tu by tyto milé dívky šly rovněž tam, ne-li zápasit, tedy alespoň pomáhat.

"Jak jsem se jim divila!" praví stará babička, a rozhovor umíká. Všichni uctivě poslouchají. "Taková mladí! A jak jen mohou zabýjetí? Ptala jsem se Vasji, kdy se Lela vrátí. On povídal: "Míříš, jest při tom strašně, pravda, ale jak uvidíš, že i oni míří, tehdy již nepřemýšlíš a střelíš." — To jest hrůza, jaké nastaly mravy. Vždyť Vasjovi je všeho

všudy patnáct let!"

"Ano, děti bojují za otce" pravil Aleksandr Matvějevič, "a tak se vrací a možná, že i dnes přijde."

"No, dnes již jest pozdě", praví Oskar Oskarovič, "ale zítra k obědu možná!"

"Ach, ty můj bože, kdyby jen přišel živ a zdrav!" vzdychá Serafima Vasiljevna, "to jsou muka, vždyť jest tomu již tři neděle, co odešli, plné tři neděle!" — — —

Ano, již tři neděle bylo zmítáno srdce matčino strašným rozčilením v obavě o jediného syna. Za tři neděle zestárla, zhubla, utápěla se v myšlenkách, plna nepokoje. Jest-li Lela — — — Jest-li se s Lelou něco stane, nač potom jí vlastně žít? — — —

Byla krásná, slunečná zima, na slunci tálo, zlaté kopule katedrál jasně svítily a za ní modralo se krásné jižní nebe, které odráželo se od bílého sněhu na břehu mořském... A duši bylo tak těžce... Jakoby příroda umřela, jakoby barvy modrého nebe zbledly, jakoby pozlacení katedrálních bání vyprchalo i jakoby sama katedrála stála tady ne veselá a sváteční, ne radostná a jásající mezi holými topoly a tmavými cypřiši, nýbrž smutná jako pomník stojící nad hrobem, naplněným zabitými dětmi, od kterého vane chlad smrti. Ulekané zraky hledají, nestojí-li snad u temného vchodu bílá víka rakví! A jest-li stojí? Či jsou to rakve? A není-li tam mezi nepoznanými hrdiny její Lela? Tak bylo i s Věrou Petrovovou Kuskovou. Jedouc jedenkrát kolem, náhodou zašla pohlédnout na mrtvolu a poznala tam syna — — — Umřela na místě ochrnutím srdce. — — — Tři neděle tohoto znepokojení, této trapné hrůzy očekávání! Naslouchati a čekati! Trásti se při každém zazvonění a nedočkatí se! — — —

Praví se, že se vrací. A potom co? Kdy se ukončí tato nekonečná hrůza? Kdy a jak? Odpověď žádná!

Serafima Vasiljevna nevidí, že již všichni snědli pečeni a že ona sama sedí nad nedotknutelným pokrmem. "Uklid'te to, Duňašo, nebudu jísti, nechce se mi."

Může-li ona nyní jísti? Nyní, když její Lela — — — Jest-li pak on jest syt? A kde jest?

j

II.

V kuchyni, kam Duňaša odnáší talíře a nádobí, jest nálada docela jiná. Tam není truchlivé nálady ohledně zabitých pánů, které každý den pochovávají, tam není ani strachu před tím, že "oni" přijdou.

Kočí, starší tělnatý muž, stará kuchařka Dorja Semenovna i mladý výrostek, bývalý kupecký příručí, jenž se uchází o Duňašu, jsou zaneprázdněni posuzováním současné situace.

"Náš panáček, Aleksej Aleksandrovič, prý se vrací, říkají, že celá družina gymnastů se rozchází po domech," sděluje Duňaša, přinášeje nádobí.

"Jak jest viděti, nelíbilo se pánům s našimi bojovati," praví příručí Sergěj Leonidovič.

"No ano, polekali se, naše se třese, proto nechtěla ani jísti. Prý přijde. To se rozumí, jen si čekej!"

"Je to hřích, Duňašo, tak mluvit. Co ti páni špatného udělali? A kam se bez pánů ty vrtněš?" praví kuchařka. "Kam se jen poděješ, nerozumná?"

"Ale mlčte, Semenovno," praví příručí, "vy trpíte atavismem citu i plným nepochopením aberrace věcí!"

"Já také na vás koukám, že máte jen obírací plány, jak obrátí vaše pány. A až je oberete, co potom?"

"Samí budeme pány, Semenovno, neračte pochybovati. Ruská demokracie jde v čele celého světa a nese zvěstování pravého socialismu," praví příručí.

"A co si myslíte, Darjo Semenovno," vmísila se do rozhovoru Duňaša. "Vy si myslíte, že neumíme si obléknouti panský kožich, jako ta naše Kát'a, anebo narazití si klobouk a projítí se po promenádě? A ještě jak!"

"Ano, tak jest, Daňašo, ještě budete krásnější, vy kytice mojí duše, počkejte, až přijdou námořníci a naše rudá garda — tu jim všecko vezmeme. Již dosti dlouho dělali pány. Ted' půjdou do kuchyně a budou sloužití pracujícímu lidu. Vy, Duňašo, budete v pokojích jako buržouška a já budu seděti v kabinetě. To bude znamenité. At' žije pracující demokracie a mír bez anekse a bez kontribuce!"

"Melete na prázdno!" vzdychla a odplivla si kuchařka.

"Svatá pravda, dejte nám jen možnost, my vám to všechno ukážeme. Ted' nastal čas pracujícího lidu!"

"Podívám se na tebe, ty pracující člověče; ne zbytečně tebe tvůj pán vyhnal. Již měl toho s tebou dost, že ho okrádáš na každém kroku!"

BĚDA PORAŽENÝM

Nový román

NAKLADATELSTVÍ EMILA ŠOLCE, Spol. s ruč. omezeným

“Vy víte, Semenovno, že on jest kupec. Také buržoa. Krev lidu pije. Dejte nám možnost zavést lidovou vládu a my ho naučíme. Zavedeme nacionalisaci tovarů a konec. Připomenu mu, že mne vyhnal a potom já jej vyženu!” A obrátiv se k Duňaši, příruči pokračoval: “Rozhodl jsem se, jakmile “naši” přijdou, zapsati se do rudé gardy. Budu dostávat 30 rublů denně a mít všemožnou zábavu. Říkají, že mají dosti nápojů. I dívky mají pro zábavu na způsob milosrdných sester.”

“Tohleto poslední, prosím vás, již nechte, Sergěji Leonidoviči, nemáte toho zapotřebí,” zaškaredila se Duňaša.

“Ano, rudokvardžskému stavu jest vše dovoleno, Duňašo, co jest námořník arudokvardžec, to jsou nyní pánové stavu. Před ním i voják i dělník jsou ničím. Jejich jest nyní fortuna. Mají také sílu, tedy mohou se též baviti. Vy, Duňašo, jen nám ukažte, co se vám líbí, a my vás již odměníme.”

“To znamená, že chceš loupiti.”

“Proč? Loupiti, Semenovno, není dovoleno nikomu, a jedině pravidelné rozdělení majetku jest princip socialismu. To znamená, aby nebylo ani bohatých ani chudých. Kdo má mnoho, musí dáti tomu, kdo má málo, anebo kdo ničeho nemá. Tak to bude.”

“Boj se alespoň boha!”

“Boha se teď již báti nemusíme, Semenovno, protože na jisto nevíme, jest-li jest bůh nebo ne. Možná, že ho ani není. To jest jen buržoasní předsudek!”

Kočí nespokojeně zakašlal. Příruči zpozoroval, že na všechny učinil nepřijemný dojem i změnil obsah rozhovoru.

“Oni” přijdou, Pavle Nikodemiči. Vy dostanete koně i kočár i sáně. To znamená, že to všechno bude vaše, o tom není pochybnosti. Budete si potom jezdit sám. Vydělávejte si a bohatněte! — — — Již jste se dosti navozil těch buržoů!”

Elektrický zvonek zavzněl velitelským trilkem v kuchyni.

“Volají mne. Nacpali se,” pravila Duňaša a běžela ke dveřím.

“Nespěchejte tak, Duňašo, mohou počkati, vždyť přece nejste jejich otrokyně!”

“Ale dejte pokoj, už mě omrzely vaše poznámky; ona sama nemůže si místa najíti. Stále čeká Lelu a člověk jí v ničím nevyhoví.” A bouchnuvši dveřmi, Duňaša odešla z kuchyně.

“To vše jest následkem nedostatku právního uvědomění a aberrace citu,” máchnuv rukama s výčitkou pravil Segěj Leonidovič.

III.

Lela přišel druhý den. Přišel opálený, vyhublý a zmužilý, avšak zklamáný.

Jejich oddíl vstoupil do města bez písní; kráčeli se sklopenými hlavami, unaveným krokem. Nikdo jich nevítal. Zašli do štábu dobrovolnické armády, odevzdali zbraně a patrony a rozešli se po domech. Bylo jich dohromady dvašedesát gymnastů a kadetů, jinochů patnácti- a šestnáctiletých.

Před třemi nedělemi vstoupili v počtu 100, byla to družina smrti. A smrt vyrvala z jich středu 38!

Rozcházel se po městě zarmoucení a neuspokojení. Rozcházel se umdleni, unaveni pochodem a cítili, že za každým z nich kráčí neúprosná a zlá msta. Vyšli jako rytíři a očekávali směle otevřený boj. Šli do boje za lid a jeho svobodu, ale našli všude zradu a proradnost.

Když za chladné noci přicházeli k více, zavírali před nimi dveře domů; báli se jich jako nakaženým morem. Báli se jich, aby za ně nepykali. A nejukrutnější byly ženy. Nikdo nechtěl pochopiti svatosti jich vznětu, a nazývali je nájemci kapitalistů, buržoů a nepřáteli lidu.

A oni šli umírat ve jménu spásy lidu. Mnozí umřeli, druzí umírali ve strašných mukách.

Než oni se zklamali v lidu a těch dvašedesát, kteří zůstali na živu, rozcházel se zamračen a neuspokojení. Věděli, že msta kráčí za nimi jako poplašný stín, vržený při plném měsíci na prázdnu cestu. I nebylo možno ujíti tomuto stínu. Místo radosti a klidu je očekávají věčné znepokojení a věčný strach z násill.

Tehdy krvavá hrůza zavládla zemi, zmítanou krvavými vášněmi, jako černý mrak plující nízko nad zemí. — — —

Matka, babička i otec ožili. Ožila i ještě více červenolící Kát'a a poslala Daňušu s dopisem k Valje. “Přijď, on se vrátil!” — Valja však již věděla, že se vrátil, řeklo jí to její srdce. — — —

“No tak, povídej, jak, nu jak, co?”

“Ale počkej, nech ho najísti, vidíš, jak zhubl!”

“No tak, jak Lelo, naše věc jest prohrána?”

“Oni” přijdou!”

K němu, šestnáctiletému jinochu, obraceli se jako k dospělému a čekali od něho odpovědi na všechny své rozčilující pochybnosti. On i

vyrostl za tu dobu. V ovzduší smrti sestaral, ale dalo mu zmužilost. Smrt, jejíž křídla tolikrát se ho dotýkala, a kterou cítil v ostrém svištění kulí a v hrozných explozích šrapnelů! Tam na černém, ještě nezasněženém poli, na kterém ležel po celé dny, mnohé pochopil. Pochopil to, čeho nechápal ani jeho otec, ani matka, ani jeho představený, ředitel ústavu, kteří mu dávali pozeňání na cestu.

“Ano, naše věc jest prohrána” zlomeným hlasem pravil, a jeho dětské oči pohlížely vážně jako oči dospělého na otce a na Oskara Oskaroviče.

“Ale proč, proč?” tázal se otec.

“Nás jest tak málo, otče, tak málo! A potom nejsme organizováni. Mnozí šli a neumějí ani střílet.”

“A “oni” lépe, dobře bojují?” starostlivě otázal se Oskar Oskarovič.

“Mizerové!” směle pravil jim hoch, pronášeje slovo to s důrazem, “Zbabělci jsou! Utíkají při prvním šrapnelu. Poraziti je není těžko. Dobře bojují jedině námořníci, kteří jdou se svými důstojníky; jsou strašní!”

“Tak v čem to vlastně vězí?” s údivem praví Aleksandr Matvějevič.

“Jich jest tak mnoho, tatínku, na jednoho z nás bylo jich třicet. A jim všichni pomáhají. Co jsme mohli zmoci? Ve vesnicích jsou všichni zastrašení a hrozili, že nám budou střílet do zad, budeme-li bojovati u vesnice — — —”

“A kdy “oni” sem přijdou?” táže se Oskar Oskarovič.

“Nevím, zůstaly tam ještě naše oddíly. A potom “oni” postupují velmi nesměle.”

“V čem spočívá jejich síla?”

“Ve strašné, neúprosné ukrutnosti k mírným obyvatelům; zabíjí ženy, starce, děti, zabíjí rafinovaně a zlomyslně, vysmívají se při jich mučení, anebo je prostě zastřelí jako psa — jest pro ně zábavou. Můžeme-li my tak — — —?” Lela nedokončuje.

A nikdo se ho netáže dále, každý jej úplně pochopuje.

Milý hochu, přemýšlí Serafima Vasiljevna, milé dítě, vychované v křesťanské morálce, citlivé a nervosní, to není pro tebe. Jest jí ho nesmírně líto. Avšak zároveň s lítostí se vkrádá do jejího srdce mučivé, bolestné vědomí. On není hrdina.

Ano i v samém hrdinství odkrývají se takové hrozné stránky. Možná, že to jest tak dobře, že není hrdinou. Ruce hrdinů jsou zbroceny až po lokte krví. Hrdinové jsou ukrutní, a může-li ona chtít, aby její Lela byl ukrutný? — — —

Oni nespasili města, oni sami přišli zcela obyčejně se zachrániti.

A hrůza budoucích věcí vyvstává přede všemi mátožným přízrakem. Zatýkáni, prohlídka, odstřelování, rouhání se nad mrtvolami, loupeže a pogromy! — — —

Tak bylo všude, kam “oni” přišli, tak bude i zde. — — —

Všichni mlčí, mlčí i Lela.

K čemu toho všeho bylo potřeba? Tyto tři neděle útrap, noclehů v temných jízbách, hladovění, kdy nebylo možno ničeho sobě koupiti, toto urážení — i tyto dny v bojích, kdy padají zabíjí kamarádi a husté řetězy nepřátel jdou blíž a blíž!

Lela rozpomněl se na poslední boj před čtyřmi dny. Nepřátelský oddíl obklíčil je k večeru se všech stran. Patrony byly vystřeleny. Strojní puška byla porouchána. Leželi mlčky na okraji vesnice a čekali útok bodákem. Mladá srdce bušila hlasitě. Každý cítil, že nadchází smrt. A černá vlna řetězu pohybovala se blíž a blíž, strašná, ničím neodvratitelná. Stmívalo se.

“Oni” vešli do vesnice. Obklíčili ji a stříleli šíleným ohněm bez cíle, jako opilí. Studenti leželi, stisknuvše rukama hlavě a pažbu pušek, připraveni vyskočiti a vrhnouti se na bodáky. “Oni” však neodhodlali se útočiti na mlčenlivou družinu dětí. Zastavili se a rozešli se po chalupách. Brzy bylo slyšeti opilé výkřiky, výstřely a sténání.

“Oni” hodovali, oslavující pochybné vítězství.

Studenti se zvedli, sebrali raněné kamarády a tiše, jeden za druhým v čiré temnotě, spustili se k moři. Šli tři dny a odešli. Více však bojovati nemohou. Jest jim zapotřebí patron, a ještě více nežli patron mají zapotřebí odpočinku.

Po obědě Lela spí. Vykoupal se, umyl se, oblékl čisté prádlo a spí tvrdým spánkem na měkké posteli pod peřinovou pokrývkou.

V domě všichni chodí po špičkách a mluví šeptem.

Lela spí.

Kát'a i Valja utichly v Kát'ině komnatě a mlčí. Na duši je jim tesknou. Toho nečekaly, když vyprovázely Lelu a když on šel s hrdě zvednutou hlavou, sebevědomě kráčeje po zablácené silnici. Jakýsi stařeček běžel za nimi a křičel: “Naši spasitelé, chraň vás pán bůh!” Biskup ve zlaté mitře žehnal jim křížem v kathedrále.

Hudba z domova

České nakladatelství *Amarile* uvádí 2 nahrávky – *Vánoce v katedrále* a *Kde domov můj*. Na první nahrávce je pěvecký sbor *Bona Vita*, orchestr a varhany ze staročeského kostela a kaple. Obsahuje hudební folklor v duchu Vánoce za řízení Martina Strejce.

Druhá nahrávka je věnována slavnému českému zpěvákovi *Eduardu Hakenovi*. Obsahuje sólový zpěv, sbor *Bona Vita* a osobní vzpomínky Eduarda Hakena z jeho mládí a pěvecké kariéry.

Perfektní dárek k Vánocům a pro sběratele české hudby.

Cena kazety US \$ 8.00.
Vánoce v katedrále jsou též na CD za US \$ 12.00.
Poštovné \$3.00 do 4 ks.

Objednávku a platbu zašlete na adresu:

Zdeněk Fencel
1A Agassiz Avenue
Belmont, MA 02178
USA

Dodávka trvá 3-4 týdny.

Jak se snadno stát zločincem

V naší sametové a hlavně neokomunistické republice by se velmi snadno stal zločincem i svaty František z Assisi, kdyby zde nyní žil. Stačilo by, aby slovně odsoudil někoho z komunistických zločinců. Ihned by se našla celá stovka

Jaromír Thuma, Praha

svědků, kteří by byli ochotni před soudy dokazovat třeba i to, že zavinil vyhnutí brontosaurů v druhohorách. Neboť komunisté jsou u nás chráněni více a lépe než koala (*Phascolarctos cinereus*). Aniž by byli druhem ohroženým vyhynutím. Naopak naše současné klima jim vyhovuje přenáramně a same-tem vystlané pelišky jim poskytují pohodlí, o jakém se obyčejnému občanu ani nesní. Jaká to tedy drzost, když někdo požaduje nějakou debilsevizaci! Nebo dokonce potrestání komunistických zločinců a zločinců! Takový nesametový kverulant nezaslouží přece nic jiného, než aby byl sám přísně souzen a rychle odstraněn. O to se již náš samet dokáže postarat. Nepotřebuje ani soudů. Vytvoří pro dotyčného takové podmínky, že ten raději sám odejde do ústraní. Kdo by také dokázal žít uprostřed roje rudých sršňů, kteří do něho bodají ze všech stran?

16. září 1993 — zpráva ČTK Praha: Dnes zaslal dosavadní generální prokurátor J. Šetina předsedovi Poslanecké sněmovny dopis, ve kterém v jediné větě, bez dalšího odůvodnění, oznamuje své odstoupení z funkce ke dni 17. září 1993.

Ano, generální prokurátor J. Šetina odstoupil. Po vlně nezodpovědných a uměle vykonstruovaných obvinění, která proti němu vznesli čeští komunisté. Nikoho již ani moc nepřekvapilo, že i sametoví politici, prohlašující se za pravcovou koalici, se za něho nepostavili, ale naopak s nepokrytou radostí jeho odstoupení uvítali. I jim byl člověk, který dokázal žádat revokaci procesu proti P. Wonkovi, proces proti agentu StB Minařkovi a zákon o protiprávnosti komunismu, proti chuti, takže soudruzi mohou jásat, další z jejich odpůrců padl. Jistě se již těší, že nový nástupce J. Šetiny zaručí jejich nedotknutelnost. V hezkém sametovém provedení.

Konec zlatožroutů

(Pokračování sci-fi v NH z 9. 6. 1993)

Dr. Benedikt Komár, Chrudim

Desetiletí rychle ubíhala a než se kdo nadál byla planeta Země zcela v rukách podivných emisarů z daleké planety U-D-A, kteří ji anektovali. Během let se tak rozmnožili, že snad na Zemi nebylo místo kde by se nevyskytovali. Zdálo se, že brzy vyhubí původní obyvatele Země. Ale tehdy na zlatožrouty začalo působit něco podobného, co kdysi jejich předci zažili na planetě U-D-A. I na Zemi se začaly zásoby zlata tenčit a na zlatožrouty dolehl hlad. Brzy z toho byl doslova hladomor, či spíše zlatohlad! Potomci mimozemské kasty Jehúd začínali šilet. Bezhlavě se vrhali všude tam, kde se jen zablesklo něco, co připomínalo jejich milovaný žlutý kov. Hlad je provokoval až k nepřičetnosti. Rozvrátili a

plenili Zemi, vrhali se nyní i na zlatožrouty, kterých si dříve pro jejich nevýnosnost nevšimli. Jedovaté výpary továren, postavených na zpracování zlatem chudých rud, ničily pole, lučiny a lesy. Země se zvolna měnila v nehostinnou poušť. Hlad začal doléhat i na původní obyvatele planety. Lidé byli vděční za každou bramboru, kterou země vydala. Již s nimi nekrmilí svá oblíbená prasátka. Ani nemohli. Těch se dávno zmocnili zlatožrouti, přes veškerý odpor, který k nim měli. Přišli na to, že lidé za kousek tak oblíbeného vepřového rádi dají i poslední úlomky zlata, které do té doby skrývali. A zlatožroutům to vycházelo. Lidé vytahovali ze skrýší poslední památeční šperky, jen aby pro své děti získali alespoň kousíček vepřové lahůdky.

V té situaci dostoupil zlatohlad takové úrovně, že pro zlatožrouty se začalo rýsovat jediné řešení. Opustit Zemi a hledat opět nový svět bohatý zlatem! Ale chyba lávky. Zlatožrouti na Zemi za leta zlatého blahobytu natolik zdegenerovali, že prakticky ztratili schopnost odhmotnění, která by jim umožnila vznést se do vesmíru. Dokázali již jen nafíkat nad svým osudem. Jejich "aj-vaj-vaj" se ozývalo ze všech stran. To bylo však vše, co dokázali. Není tedy divu, že jejich nervosita rapidně stoupala. K zuřivosti je dohánělo to, že je nikdo z lidí nelitoval. I mezi lidmi však hlad začal vyvolávat nesváry. Kradli si své jídlo navzájem a vyskytly se i vraždy. Zajímavé bylo, že u zlatožroutů vyvolával pohled na horkou lidskou krev uspokojení a pohodu. Svým způsobem na ně takový pohled působil stejně, jako valounek zlata. Když na to přišli, začali záměrně vyvolávat mezi lidmi rozbroje a posléze i války. To jim dělalo dobře.

Nejenom ekologické hrůzy tedy ničily Zemi. Ještě více ji sužovaly války, vyvolané zlatožrouty. Hladomor se šířil. Lidé pro války zanedbávali svá pole a to jen situaci zhoršovalo. A přece byla příroda Země stále ještě schopna lidstvo uživit. Nebýt těch válečných hrůz. Skončila-li jedna válka vyčerpáním obou válčících stran, hned někde jinde vzplanula další. O to se zlatožrouti dovedli postarat. Ozvalo-li se někde ono pověstné řapkání zlatožroutů, jistě tam záhy něco vypuklo. Ten zvuk věstil vždy jen neštěstí. Zlatožrouti spor podpíchlí a pak se chytře stáhli někam do bezpečného pozadí. A tak na to povždy doplatili jen lidé!

Planeta Země se zachvívala válečnou vřavou. nad kontinenty i moři se vznášela temná oblaka dýmu z děl a raket. Zdálo se, že lidstvo Země se samo zničí. Tehdy však zasáhla Boží síla. Krev zlatožroutů začala z nedostatku zlaté potravy řídnout a již nestačila v dostatečné míře sytit zvolna degenerující jejich mozky. Projevovalo se to mnoha jejich výstřelky a nenormalitami. Začali připomínat dav mentálně postižených. S debilním úsměvem začali po svých hradech jezdit na koloběžkách a vůbec dělali jednu pitomost za druhou. Sice se ještě stále prohlašovali za jediné oprávněné vládcy planety Země, ale lidé již pochopili, že mají co dělat jen s tlupou duševně zvrácených zrůd. S tvory, kteří k lidstvu nepatří! A začali si navzájem pomáhat v nouzi. Brzy se jim podařilo na Zemi nastolit klid a mír. Přes veškeré pletichy zlatožroutů. Zkrátka lidé si podali ruce a počali se dělit o to málo potravy, která zbývala. Místo válčení začali pilně obdělávat svá polička. Brzy měli nejenom brambory, ale občas i kousek šťavnaté vepřové pečenky. Jen kasta zlatožroutů dále hladověla. A bez vytoženého zlata začali valem umírat. Zbývající již neměli ani sílu, aby své zesnulé pohřbili. Tehdy se však ukázalo, že lidé dosud své lidství neztratili docela. Nalezli-li zesnulého zlatožrouta, pietně jej pohřbili. Hrobů označených podivnou zlatožlutou hvězdou, která byla symbolem zlatožroutů, přibývalo. Ale zároveň také přibývalo růžovoučkých prasátek v chlívcích u domků lidí. Na stolech stále častěji voněla zlatavá vepřová pečenka. To bylo to pravé zlato, které lidé milovali.

Když spočinul v zemi poslední ze zlatožroutů, lidé si oddechli. Nyní mohli nerušeně zbavovat Zemi následků, které na ní zanechala vláda zvrácených požiračů zlatého kovu. Dlouho ladem ležící pole se opět zazelenala, svět se zas začal podobat světu lidí. Ani rovy zlatožroutů již nebylo příliš vidět. Hvězdy, kterými byly označeny zapadly kamsi do trávy a navršené rovy se propadly. Brzy po nich nebylo ani památky. Jen občas se zpod pluhu vyvalila hrouda zlata, připomínající tvarem postavu zlatožrouta. Lidé si jich však mnoho nevšimli. Znechuceně ji odhodili na kraj pole, někam do křoví. Neměla přece pro lidi žádnou cenu! Cennější byla zlatavá pšenice, stříbřitě žito a i ty nevzhledné brambory. Vždyť to dávalo potravu všem lidem! Pro děti, které byly největším bohatstvím matičky Země! Země bez zlatožroutů byla zase Zemí lidí!

Člověk

*To slovo ČLOVĚK kdes ještě svůj význam má.
Jen u nás se pojem ten kamsi do dále vytratil.
Být člověkem v pravém smyslu, věc ohromná.
Nad některými "lidmi" by však člověk blil.*

*Být člověkem znamená i druhé kolem pochopit.
Sám v sobě pravdu, pili a lásku si vyhledat.
V poctivosti pravé, bez sobectví život žít.
Pracovat pro sebe i druhé, lidem pomáhat.*

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title! Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO \$5,000

Joan Ivema
First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic
Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

(Dočasná nabídka)

Members FDIC

Z oblastní konference SPR—RSC v Příbrami

Dne 9. 10. 1993 proběhla v Příbrami oblastní konference Sdružení pro republiku — Republikánské strany Československa. Vstup byl jenom pro pozvané členy této strany. Pro velké zaneprázdnění předsedy dr. Sládka nepřicházel v úvahu ani event. rozhovor s novináři místního tisku. Proto jsem mu položil některé otázky, zajímavější širší veřejnost v průběhu diskuse.

Otázka: *Volby do senátu budou většinovým systémem. Můžeme my někde získat většinu, a mít svého senátora?*

Sládek: Bylo by chybou, nevěřit si, nejit do voleb, popřípadně nevolit našeho kandidáta z obavy, že stejně neprojde...

Otázka: *Nebylo by lepší sjednotit opozici, vsadit raději na jistotu, než na nepravděpodobnou náhodu?*

Sládek: Na to jsme už mysleli, a podnikli jisté kroky. Marně. Každá strana je přesvědčena, že sama obsadí celý senát...

Otázka: *Máme hodně odpadlíků. Kolik máme ještě svých poslanců v Poslanecké sněmovně ČR?*

Sládek: Jsou jen dvě možnosti. Mít tam všech 14 poslanců a smířit se s nedodržováním volebního programu, anebo vyloučit ty, kdo volební program nedodržují. Zvolili jsme druhou možnost. Kdo v zájmu své kapsy poruší volební program, ten — letí... Máme tam proto už jenom 8 poslanců.

Otázka: *Jak se díváte na rozstřílení Ruského parlamentu?*

Sládek: Václav Havel nikdy nic nedomyslí. Vždy se zařídí podle politiků Západu, kterým z pochopitelných důvodů jde o to, aby byl v Rusku klid. Neklid v Rusku by byl hrozbou pro celý svět a vám to snad nemusím vysvětlovat proč. Tito politikové proto podpoří každého, kdo má v Rusku moc, i kdyby to byl politik typu Stalina, Bonaparta nebo Čingischána. My si samozřejmě nemyslíme, že když je neposlušný parlament, musí se rozstřílet, když je neposlušná vláda, musí se rozstřílet tato vláda. Nepovažujeme za demokratické, využívat armádu ve prospěch politického vítězství diktátora. Doufejme jen, že si pan Havel nevezme z Jelcina příklad...!

Otázka: *Jak se díváte na aktivitu české vlády, dostat se do ES?*

Sládek: ES není nic nového. Už tu něco podobného bylo v souvislosti s Tisíciletou říší. Jsem pro to, nikam nespěchat.

Otázka: *Kdyby volby do parlamentu vyhrála opozice, došlo by k opětovnému spojení Československa, aspoň na úrovni konfederace. Děláte v tomto směru nějaké kroky na Slovensku?*

Sládek: Přípravujeme sjezd SPR—RSC v Košicích, rozšiřujeme na Slovensku členskou základnu. Naši členové tam určitě odvedou v tomto směru svou dobrou práci, zvláště když na Slovensku je pro společný stát drtivá většina občanů.

Zaznamenal: Jakub Jaklovský

PÁD DO PROPASTI

MOTTO: Kdo z bahna stvořen, z bahna se sám nevyhrabal!

V průběhu druhé poloviny současného století bylo lidstvo vrženo do propasti plné morálního bahna. Nejenom v zemích ovládaných bolševickou ideologií, ale i na Západě se projevil výrazný morální úpadek. Bolševismus lámal charaktery svojí ideologií lži a podvodu, západní kapitalismus vytvářel zároveň vhodné podmínky pro rozvoj různých úpadkových směrů a vznik výstředních skupin. Na obou stranách však za tím vším stojí stejné skupiny lidí, manipulujících společnost světa. Především ve směru k morálnímu úpadku. Jak bolševismus, tak i všechny úpadkové směry Západu mají nesporně stejné iniciátory! Hledá-li člověk kořeny tohoto dění, vždy dojde ke stejnému závěru. Že za tím vším stojí lidé úzce spojení s mezinárodním sionismem! To je ta temná síla, která vrhá lidstvo do propasti zmaru!

Na východě Evropy a v evropské části Asie podporovala tato síla vznik bolševismu. Na Západě nenápadně a slizce pak vznik morálně narušený hippies, punks, skin-heads a dalších skupin, výrazně se odlišující od normální společnosti a zdánlivě tíhnoucích k ultrapravicovým směrům, ale ve skutečnosti podléhajících přímo levicově fašisující demagogii. To vše bylo a je příčinou pádu světového lidství do morální propasti, ze které se lidstvo nedokáže samo vyprostit. Je již ve své většině tak prosyceno morálním kalem, že do něho bude samovolně zapadat stále hlouběji a hlouběji! K velké radosti špiček mezinárodního sionismu, pro které je takový stav jen vítaný. Pro lidstvo samé je však neštěstím!

Dnes lze bezvýhradně říci, že lidstvo bylo vrženo do této morální propasti záměrně a že je ve stavu kdy se nedokáže samo zachránit. Má-li být zachráněno, musí být vyproštěno někým, kdo nebyl sionistickým bahnem zasažen. I třeba proti své vůli. Protože ti, kterým se morální úpadek stal normálním stavem, z něho nebudou chtít ven!

CESTA K ZÁCHRANĚ

Ti, kteří zůstali čistí a nezkažení, jsou morálně odpovědní lidstvu za záchranu. Jako je každý člověk povinen poskytnout pomoc topícímu. Je na nich, aby vytvořili "RESCUE DEMOCRATIC SYSTEM" (RDS),

Slovanská unie, územní organizace Příbram k událostem v Rusku a nejen tam

Když v roce 1933 hořel v Berlíně Říšský sněm, ani ten nejotřelejší politik kdekoli na světě si nedovolil urychleně vyjít s prohlášením: "... toto je vítězství demokracie v Německu..." Každý totiž věděl, co to znamená, když shoří symbol zákonodárné moci demokracie. O to víc nás nyní udivují postoje politiků a státníků různých zemí světa; když vyhořel Parlament Ruské federace.

V rozporu se zdravým rozumem...!

Muž, který dal rozkaz tankovým jednotkám k útoku na Ruský parlament je prezentován světu jako hrdina a zachránce demokracie. Je to neuvěřitelné! Pan Jelcin převzal veškerou moc, zrušil zákonodárný orgán — aby mu nepřekážel v absolutní moci ve státě — a když se tento zákonodárný orgán diktátorovi nepodřídil, dal diktátor povel k masakru... Takto rozhodně nejedná skutečný demokrat. Postoje, vyjadřování podpory diktátorovi, pasovat ho na zachránce demokracie a toho, kdo se mu postavil na odpor označit za konzervativce, komunistu a fašistu nahánějí hrůzu... z toho, kam se to ten svět řítí.

Slůvko "demokracie" se pomalu stává stejně zprofanovaným jako tomu bylo se slůvkem "socialismus". Fráze a nic než fráze, bez jakékoli náplně. Za slůvkem "socialismus" nebylo vidět lidí, člověka, prostě nic, než jakési nedefinovatelné monstrum požírající všechno člověčí, všechno lidské, přítom posvátné, nedotknutelné. V nejstručnější definici to mělo znamenat sociální spravedlnost pro všechny. Co bylo ve skutečnosti, o tom se vedou nerovné spory až nyní. Slůvko "demokracie" má znamenat vládu lidu. Vlastně taky tu jde, nebo by mělo jít, o spravedlnost pro všechny. A když se jedná o spravedlnost, myslíme tím samozřejmě — sociální spravedlnost. Jinak si totiž spravedlnost vysvětlovat ani nejde. Z toho důvodu my dost dobře nechápeme, proč politici, kteří jsou povinni politice rozumět, tak lehkověžně používají slova "demokracie" Měli by s ním zacházet jako s bytostí živou, jako s bytostí posvátnou — jim danou v ochranu. Skutečnost je naprosto jiná.

Lidé se zlými úmysly od stvoření světa jdou do těch společenských orgánů, odkud bez rizika odplaty či trestu mohou činit zlo. V dobách převratných tito lidé se včas otáčejí po větru, obracejí kabáty, mění barvu košile. Někteří by změnili i barvu své kůže, kdyby to šlo. Tito lidé bez problému přejdou opět do struktur, které jsou u moci a tak z každé organizace dokáží časem vyrobit organizaci zločineckou.

Jakub Jaklovský

Ing. Marián Ivančák

Slovanská unie, Příbram

kteří lidstvu potřebnou pomoc poskytnou! Bez ohledu na to zda zachraňovaný bude chtít či ne. I když se zachraňovaný bude zachráně vzpouzet. Protože lidstvo se dostalo do šokového stavu, ve kterém není schopno úsudku! Již samo nedokáže rozpoznat cestu dobra od cesty zla.

Volejme k poctivým lidem světa: "Lidé, vytvořme ten tolik potřebný RDS. Staňme se paramediky, kteří zachráně vyléčitelné jádro lidstva pro budoucnost. Tvrdě, ale k jeho prospěchu. Jinak již žádná budoucnost nebude! Vraťme se k myšlenkám Abrahama Lincolna. Zapomeňme na rozdíly mezi námi. Je jedno zda budou někteří z nás bílí a jiní černí či žlutí. Především musíme být lidmi! Lidmi, pro které lidství neztratilo význam. Spojme se pevně. Jen tak budeme schopni vyrvat budoucnost z bahna, do kterého byla záměrně vržena. A neúprosně zastavme dno těch, kteří lidstvo do zhouby zavádějí. Nejsou to lidé. Je to kal, který znečišťuje svět! Ponechme jej v jeho propasti, kterou si vytvořil. Nedovolme však, aby do ní strhával ostatní!"

CO NÁS ČEKÁ

Budou nás ponižovat. Osočovat. Nevyhneme se různým špinavým nařčením. Zůstaňme pevní a nedejme se rozdělit. Budou o to usilovat. Spojíme-li se pevně, bude to znamenat konec světové moci zla. Odhodme svá malicherná a osobní "já". Staňme se součástí celku RDS. Pak odoláme, jako odolávají v moři korály proti bouřícím vlnám. A stejně jako ony dokážeme vytvořit pevný val, o který se všechny snahy zla roztříští! Naše síla bude ne v jedincích, ale v naší jednotě!

Dr. Benedikt Komár, Chrudim

Člověk ...

Ztratili své člověčenství u nás dávno již lidé.
Nahradilo jej soudružství, zvrácené a tupé.
Nezměníme-li se, zle nám v budoucnu bude.
Ztratit lidství, neštěstí je a moc hloupé.

Přestaňte lidé konečně po soudružsku myslet.
Vraťte se zpět k lidským dobrým hodnotám.
Pak přijme nás mezi sebe celý širý svět!
Začnete konečně myslet, tu radu vám dám.

B.K., Chrudim

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chigagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

RUMMAGE SALE

Šatstvo, dárky a potřeby pro domácnost v Oak Park Temple, 1235 N. Harlem, Oak Park, v neděli 24. října, od 9 h. ráno do 3 h. odpo.

PRODÁ SE

Prodám loď - sailboat - za \$25,000 nebo vyměním za auto nebo za "Vacation trailer". Tel. 219-659-0938.

Ondruš & Syn

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošitvaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

...Navštivte nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařík Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Mlnarík II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

HELP WANTED

Přijmeme sílu do kuchyně na celotýdenní prac. úvazek. Bohemian Crystal Restaurant, 639 North Blackhawk Dr., Westmont. Tel. (708)-789-1981.

HELP WANTED

Esthetician 4 days per week for very busy skincare salon. Must have Illinois License. Apply in person at Georgette Klinger, 835 N. Michigan Avenue (Water Tower Place) Third Level.

HELP WANTED

Konco Industries, Inc.
6135 W. 26th Street
Cicero, Ill.
Tel: 708-652-1555

MACHINIST - Highland Park area. Top Bridgeport hand. Must be able to make own setups & speak English. Tel. (708) 433-3647.

HELP WANTED

ALTERATIONS & TAILORING

Leading fashion specialty retailer seeks tailors, sewers, and fitters. Must have experience with men's and women's clothing. Part-time and Full-time positions available. Please call (708) 571-2121 and ask for the Alterations Managers.

DO YOU SPEAK CZECHOSLOVAKIAN? If so we have a great opportunity for you, part time or full time. For personal interviews call Mr. Raymond at 312-594-0101.

PREKLADY

IJK

Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak

☆☆☆

I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jirák na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Help Your Heart

American Heart Association

New Food Label Easier to Digest

Low, lite or lean? What do they really mean?

Finally, you can digest these and other food labeling lingo — such as "fat free" or "saturated fat" or "no calories" or "low cholesterol" — because of new federal laws.

And you can trust what you read.

New food labels, scheduled to appear on most foods in your supermarkets in 1994, can include nutritional claims only if the food meets government standards. By this summer, many companies are expected to start switching to labels that will provide detailed and clearer information about the content of foods.

Meanwhile, the American Heart Association and the Food and Drug Administration have produced a brochure, "How To Read Food Labels." According to the brochure:

- Calories per serving will be listed along with amount of calories derived from fat. The AHA suggests cutting back on calories and fat if you're overweight.
- Fat, saturated fat, carbohydrates, fiber and protein will be listed in grams per serving.
- Cholesterol and sodium amounts will be listed in milligrams (mg) per serving. The AHA recommends that you eat no more than 300 mg of cholesterol and 3,000 mg of sodium per day.
- The percent of daily values will be listed for all of the above. For nutrients like fat and cholesterol, the daily value percentage tells your

upper limit, based on a 2,000-calorie-per-day diet. For example, if a product contains three grams of fat, the daily value column will tell you that the fat in the product is 5 percent of your recommended maximum daily fat intake. The label will include total daily value numbers for both a 2,000-calorie and 2,500-calorie-per-day diet. But not everyone needs to eat that many calories per day. And those who don't should eat less fat and cholesterol.

- Vitamins and minerals will be listed in their percentage of daily values per serving. The goal is 100 percent of vitamins A and C, calcium and iron. These should be derived from a combination of foods throughout the day.

The new label is strict concerning food claims. For example, "fat-free" means less than 0.5 grams of fat per serving and no added fat or oil. "Low-fat" is restricted to three grams of fat, or less, per serving. The description "light" or "lite" is restricted to products that have one-third fewer calories or no more than one-half the fat of the higher-calorie, higher-fat version. To earn a "cholesterol-free" label, the product must contain fewer than two milligrams of cholesterol and two grams or less of saturated fat per serving.

For more information about healthy eating made easier, contact your local AHA or call 1-800-AHA-USA1 (1-800-242-8721).

©1993, American Heart Association

HELP YOUR HEART RECIPES

American Heart Association

This recipe is intended to be part of an overall healthful eating plan. Total fat intake should be less than 30 percent of your total calories for a day — not for each food or recipe.

Crunchy Cereal

2 1/2 cups regular rolled oatmeal (not quick-cooking)	1/4 cup firmly packed brown sugar
1/2 cup unsalted, dry-roasted coarsely chopped peanuts	2 teaspoons ground cinnamon
1/2 cup sesame seeds	1/4 cup vegetable oil (canola or safflower)
1/2 cup sunflower seeds	2 teaspoons vanilla extract
1/2 cup nonfat dry milk	
1/2 cup wheat germ	

Preheat oven to 300° F.

In a bowl, combine oatmeal, nuts, seeds, milk and wheat germ. Mix well.

In another bowl, combine brown sugar, cinnamon and oil. Stir until smooth. Stir into dry ingredients and spread mixture into a 9x13-inch pan. Bake 1 hour, stirring every 10 minutes.

Remove from oven, sprinkle with vanilla and allow to cool.

Store in an airtight container.

Makes 16 1/2-cup servings.

Jen moudrý státník dovede vyslechnout nepříjemnou pravdu a neobklopotovat se pouze příkyvovači...

S ubíhajícími týdny a měsíci letošního roku začíná být čím dál jasnější, že náš prezident nejedná vždy tak, jak bychom si přáli a jak jsme očekávali před jeho zvolením do úřadu prezidenta nového českého státu. Jeho vystupování je vždy v alespoň mírném nesouladu s vystupováním vlády, neustále v něčem vybočuje z vládních představ a záměrů, vykračuje levo, když vláda pravou a na první pohled je zřejmé, že jejich koordinace moc neklape. Určité známky by se daly vysvětlit tím, že letos nově vznikla Česká republika a že se teprve formují vztahy mezi jejími ústavními činiteli a institucemi. Ale příčinou nesrovnalostí není jen tento důvod: prezidentovo chování se jeví jako zřetelný anachronismus.

Politický rozpor

Téměř každý týden se objevují drobné či větší aféry a střety mezi prezidentem a zástupci exekutivy. Různé nedorozumění, kritické nářky a náznaky rozbrojů mají jedno společné - neochotu a neschopnost prezidenta nahlížet na naši politickou situaci podobně jako představitelé vládní koalice, kteří však získali mandát většiny v demokratických volbách. Právo prosazovat svůj názor má samozřejmě každý občan včetně prezidenta. Ale je-li jeho postoj v trvalém rozporu s tím, co si přeje většina občanů, vzniká otázka, koho ve své funkci prezident zastupuje.

O jaký rozpor se jedná? Jde o politický spor, založený na odlišné životní filozofii, na rozdílném hodnotovém systému, na jiném chápání smyslu našeho bytí. Jde o zásadní rozkol, i když se je zatím obě strany - prezident i vláda - snaží z politických důvodů zastírat: po každém setkání prezidenta s vládními činiteli vydávají stanovisko (formou sdělení mluvčího prezidenta nebo v rozhovoru novinářů s ministrem), v němž zdůrazňují, že mají v podstatě stejné názory na danou věc. Praskliny v jednotě se navenek neustále zatajují, ale nervozita z inherentní rozdílnosti je cítelná a těžko může zůstat bez povšimnutí. Tato zvláštní situace, kdy obě strany zastírají rozpor, o nichž dobře vědí, je možná pouze proto, že se to oběma v této chvíli vyplácí: vláda prostě nemá lepšího prezidenta a prezident si je vědom, že by ho otevřený rozkol s vládou poškodil v očích domácí i světové veřejnosti.

Jako prezident Československa měl Václav Havel největší sympatie ze všech českých politiků. Kromě neobvykle vysoké domácí podpory si získal vynikající pověst ve světě. Pokud byl v době federálního prezidenování občasný v rozporu s parlamentem, bylo to logické a srozumitelné vzhledem k potížím, které musela překonávat naše společnost a vzhledem ke specifické celkové vývoje po listopadovém převratu u nás. Ve vládě si však dokázal zajistit převahu: své první ministry si vybral z aktivistů Občanského fóra, po prvních volbách ovlivnil zložením vlády svou obrovskou autoritou. Dnes je ale situace úplně jiná. V loňských parlamentních volbách zvítězila pravice a vládní koalice utvořila nová garnitura, složená převážně z dosti pracovitých, poměrně rozumných a uvážlivých, značně odborně vzdělaných a současně rozhodných osob. Volební vítězství to bylo sice těsné, ale současně přesvědčivé - projevil se umírněná většina voličů. (Pozoruhodným jevem byl nástup republikánů do parlamentu a udržení stejného podílu komunistů jako extrémních skupin, zato úplně propadlo dosavadní vládní Občanské hnutí.)

Doba, kdy si prezident mohl osobně vybrat členy vládního kabinetu a dosazovat na nejvýznamnější funkce své někdejší kamarády, je nenávratně pryč. Prezident ztratil možnost rozhodovat věci běžné i personální politiky. Právě opora, kterou má dnes vláda mezi voliči, znamená, že žádný otevřený spor s vládou už nemůže prezident vyhrát, a kdyby snad nějaký větší spor vyšel otevřeně najevo, oslabilo by to - na rozdíl od minulých tří let - prezidentovu popularitu. Inherentní rozpornost jeho postavení se však bude nepohybně postupně projevovat a lze se domnívat, že v příštích měsících a letech bude prezidentovi ubývat na slávě doma a později, s určitou setrvačností, i v zahraničí.

Kam povede cesta Václava Havla?

Obliha prezidenta Havla ve světě je zajímavý fenomén. Vážnost a respekt si získal nejen svým vystupováním, svými projevy a postoji při oficiálních návštěvách v cizině, ale především tím, že se stal jakýmsi symbolem, ba přímo ztělesněním protikomunistické revoluce roku 1989 v celé východní Evropě. Dokázal porazit zločinný režim bez krveprolití, bez násilí, ba dokonce velmi elegantně, sympaticky a „sametově“ za všeobecného nadšení. Tím si získal úctu západního světa. Navíc dovedl říkat leccos nového a neotřelého, svým způsobem inspirovat i profetické západní politické profesionály a hloubkou svého uvažování nabíral zástupy příznivců a obdivovatelů. Byla by škoda tak velký kredit ztratit, jakkoli je to, jak se zdá, nakonec nevyhnutelné.

Jeho poselství o mravních základech politiky bylo vysloveno, leckde pochopeno a částečně i naplněno. Za jeho ve-

Jmenoval zcela nevhodné osoby, které pak nedokázal včas odvolat.

řejně angažmá v minulosti a službu bližnímu mu právem náleží vděčnost nás všech. Ale k tomu, aby opakoval své morální výzvy, aby jako intelektuál upozorňoval na různá nebezpečí, která doprovázejí vývoj naší civilizace, aby provokoval k zamýšlení a podněcoval k diskusi - k tomu opravdu nepotřebuje zastávat nejvyšší státní úřad. (Podobnou myšlenku

sám před časem řekl, když vysvětloval, jakým prezidentem by nechtěl být.

Možná je chyba v nás. Možná jsme do něj vkládali nepatřičné naděje. Václav Havel je vzdělaný a literárně obratný spisovatel, básník a dramatik, ale (právě proto) není realista, nemívá střízlivý a správný odhad situace kolem, jako básník místo rozhodování přemítá a sni jako filozof se snadno mylí v lidech. Teprve poslední dobou vycházejí na povrch původně drobné nedostatky jeho povahy, které až dosud zakrývaly zdánlivě nesporné kladné vlastnosti.

Velkorysost a duchovní hodnoty, které tolikrát obhajoval, marně hledáme v jeho současných projevech - ztrácejí se pod nánosem banalit a frázi. Zmizely se ztrátou důvěry? A vynořuje se řada dalších otázek. Např.: Zvolil si za své spolupracovníky nevyrazně osobnosti proto, aby je mohl převyšovat?

Jakého prezidenta jsme si vybrali, takového budeme mít. Pokud jsme se v něm mylili, je to naše chyba. Souvisí

o prezidentovi

Autor této statě žil osm let ve Velké Británii (jako signatář Charty 77 od jejího vzniku byl režimem v roce 1982 „vycestován“ do exilu), kde vystudoval v Oxfordu a po celou dobu pracoval jako redaktor BBC. Loni na jaře mu Václav Havel nabídl místo svého blízkého spolupracovníka - vedoucího tiskového oddělení Kanceláře prezidenta republiky. Po sedmiměsíčním působení v této funkci však

z vlastního rozhodnutí odešel. Důvody k tomuto kroku z větší části shrnul v materiálu, který dnes otiskujeme (zvláště v něm jsou zajímavé poznámky redakční).

Jan Bednář je synem výrazné osobnosti českého disentu, Otky Bednářové, jedné z mála těch, kteří svůj odpor k totalitnímu režimu po listopadu nevyměnili za vysoké funkce a neutrpěli tak náhlou ztrátou paměti.

vyslovili už loni na podzim i někteří z jeho stoupenců, např. Václav Malý v pořadu TV nebo Jiří Hanák v Lidových novinách.) Úlohu barcovujícího intelektuála a morálního kazatele splní stejně dobře - či lépe - jako soukromá osoba a řadový občan, který se nemusí ohlížet na všelijaké okolnosti a tlaky a může bez obav a přímo říkat, co si myslí. Soukromý občan by mohl říkat pravdu, o jejíž vyslovování Havel vždy velmi usiloval.

Pozorujeme-li Václava Havla v politice v posledních měsících, máme pocit, že z té své kdysi hlavní a dominující osobní konstanty, jakou je vyslovování pravdy za všech okolností, i kdyby si tím měl „uškodit“, poněkud slevil v zájmu svého znovuzvolení prezidentem. Setrvání v úřadu jako by bylo jeho hlavním motivem

Všichni se bojíme ztratit iluze, ačkoli podvědomě víme, že zde něco není v pořádku.

(s jinými prezidenty podobnost čístele náhodná?) a jen málo je vidět jeho zájem o to, co v oné funkci dělat. Kam povede cesta, na níž podle všeho vykročil, si netroufám odhadnout, ale pokud se nějak neobrájí, nemůže skončit dobře. Většina lidí, které teď něco podobného napadá, raději mlčí, neboť se nesluší mluvit o pokleslosti vážné osoby. Všichni se totiž bojíme ztratit iluze, ačkoli podvědomě víme, že zde něco není v pořádku.

Možná je chyba v nás

Když nastupoval Václav Havel před více než třemi lety do úřadu československého prezidenta, neustále všem vysvětloval, že to nedělá proto, aby se dostal k moci. Říkal o sobě dokonce, že se „obětuje“, a bylo možné mu věřit. Kdo ho lépe znal, mohl to potvrdit. Řadu měsíců po svém zvolení svému okolí i sobě dokazoval, že zůstává stejný jako dřív a že se nezmění. Ale později asi k nějaké pozvolné změně došlo: možná si porovnával zvyklí na postavení prvního muže ve státě a na pověst významné osobnosti v Evropě. Bylo pak těžké se privilegií vzdát? Zvolení českým prezidentem už přece nebyla „oběť“. Dnes je tam, kde chtěl být. Totéž místo však již vyžaduje čnsi jiného a pan prezident se dosti obtížně učí sžívat s novou rolí „kladeče věnoů“, jak

to i s procesem vlastního dozrání: není snad nadměrná důvěra v osobnost jediného „vůdce“ projevem jakési přezívacího totalitarismu v nás?

Promarněné šance

To však neznamená, že některé výčitky, které se ozývají na adresu prezidenta Havla v poslední době, nejsou oprávněné: Byl to on, kdo promarnil obrovské šance, kde nevyužil zcela mimořádných

ných pravomocí a možností, jaké měl v prvním listopadovém období. Jako „nepolitik“ se tehdy zabýval podružnostmi a nesoustředil se na to hlavní - na systematické a cílené odbourávání podstaty komunistického režimu a jeho pozůstatků. Vycházel z mylného závěru svých úvah, že prý všichni neseme určitý podíl viny a (proto) neincioval politické a trestní odsouzení hlavních viníků za zločiny komunismu, neangažoval se za zrušení výsad bývalých exponentů režimu a za zajištění majetku, který si nepřivět přisvojili. V době, kdy měl vnějšek zásadní požádek do státní správy, do řízení ekonomiky a běhu politických institucí a pomáhat tak složitě transformaci, kterou dosud procházíme, se věnoval povrchnostem a drobnostem, jakými byly známé výměny uniform hradecké stráže, změny všelijakých názvů a symbolů, okázalé projevy nové moci na domácích a zahraničních cestách nebo zdoluhavé zvažování návrhů pražských architektů. O nápady nebyla nouze, jeho spolupracovníci se mu postarali o hohatý program, ale všechna ta hektická aktivita nemohla splupvat rozvážnost a jednání s rozmyslem, jaké se od něj očekávalo.

Václav Havel zcela zanedbal to hlavní - кадровou výměnu na všech vedoucích místech ve státě. Sám se obklopoval skupinou nekonformních a dosti podivných osobností, což mohlo být omluvitelné v prvních dnech a týdnech po převratu, kdy se musel spolehat jen na své přátele a známé, co ale po roce po dvou a po třech letech už omlouváno být nemůže. Soubor jeho poradců se všelijak měnil, ale nikdy neměl takovou úroveň, aby si získal sympatie národa. Na vedoucí místa ve vládě a státní správě někdy

teh, kdo se přetvařovali, podlézali či jen převlékali kabát. Bývalí komunisté ve funkcích mu nevdali, jestliže se v dané chvíli jevíli jako poslušní. Avšak personální politika, která je jakýmsi základem a koncentrátem veškeré politiky, vyžaduje daleko citlivější přístup, kdo se přetvařovali, podlézali či jen převlékali kabát. Bývalí komunisté ve funkcích mu nevdali, jestliže se v dané chvíli jevíli jako poslušní.

Bývalí komunisté ve funkcích mu nevdali, jestliže se v dané chvíli jevíli jako poslušní.

stup a tyto prezidentovy omyly se nutně musely neblaze projevit. Jejich důsledky zakoušíme dodnes.

Neschopnost pohledět pravdě do očí

Ačkoli chce vystupovat jako nadstrahnický prezident, je Václav Havel beznadějně spojen s politikou Občanského hnutí a minulé vlády, včetně její politiky personální. Je všeobecně známo, že ve federální vládě byl vedle poslušného premiéra prezidentovi nejbližší jeho dlouholetý kamarád a někdejší spolupůvek Jiří Dienstbier. Jejich politické názory jsou prakticky totožné. Vzhledem k výhledu voleb to samo o sobě vyvířá překrmí situaci. Prezident si naopak vůbec neporozuměl s ekonomickými odborníky, kteří dnes tvoří oporu vládní aliance. Prezidentovy politické představy se dokonale kryjí s „liberální“ politikou Dienstbierova Občanského hnutí, známou svou bezkonceptností, nejasností a nesystematičností. Je-li však neprofesionální omluvitelná v první chvíli, dlouhodobá bezkonceptnost hraničí

Neschopnost a neochota pohledět pravdě do očí je u kořene všech nedostatků prezidentovy vlády.

s diletantismem. Není náhoda, že Havelův přítel Dienstbier hrubě zanedbal кадровé změny na svém ministerstvu zahraničí a způsobil tak škody, které se teprve dnes, po volbách, musejí napravovat. Stejně tak tomu bylo u Dienstbierova nejbližšího kamaráda Dobrovského, jehož prezident Havel jmenoval po Vuckově ministrem obrany. Kadrovou čísku v armádě, která měla být dávo vyřizena, provádí od počátku teprve nynější vládní garnitura, aby zhavila armádu agentů snad i KGB - a Václav Havel

si vzal Dobrovského na Hrad dokonce jako vedoucího své kanceláře.

Neschopnost a neochota pohledět pravdě do očí je u kořene všech nedostatků prezidentovy vlády. Prostý a každému srozumitelný smysl pro spravedlnost si po listopadovém protikomunistickém převratu žádal nejen různý postup, ale i potrestání viníků předchozích zločinů - odsouzení vedoucích činitelů bývalého režimu. Prezident se o to mohl zasadit jednoznačnou iniciativou v parlamentu, pokynem generálnímu prokurátorovi k zahájení trestního stíhání nebo i zvláštním dekretem, kterým by na sebe převzal určitou odpovědnost. Václav Havel však nebyl o nutnosti potrestání komunistických zločinů přesvědčen, a proto nic takového neudělal. Zahrával si naopak s myšlenkou „tlusté čáry“ za minulostí, aby se na všechno zapomnělo, a o požadavku vyrovnání nechtěl slyšet. Je s podivem, že Havel jako moralista s dřívě tak vyspělým citem pro spravedlnost mohl docela přehlédnout tak závažnou věc svědomí. Nechal se ovlivnit pokřivenou právní expertizou několika komunistem vyškolených legislativců, jako jsou prof. Jiřínský, JUDr. Rychetský aj., a nehledal měřítko ve svém svědomí. Jestliže pak z nejvyššího mocenského centra po revoluci nevycházela zřetelná snaha o spravedlivé řešení, není divu, že chyběla i vůle v komunisty dosud ovládané justici a na nižších úrovních exekutivy.

V době, kdy se měl prezident republiky osobně a s vervou věnovat rehabilitacím a restitucím, odjížděl s Dienstbierem přestříhnout dráty na hranicích v domnění, že se tak ocitáme v Evropě. Oprávněnost restitucí státem zabaveného majetku nikdy zcela nechápal, natož aby se za něco takového angažoval. I proto probíhají dnes restituce pomalu a komunistickým „mafiiím“ se často daří navracení půdy, statků i nemovitostí všelijak zorbovat. Kolik svého času věnoval pan prezident tak závažným otázkám, jako jsou například rehabilitace?

Opět privilegia mocných?

Zvláštní kapitolou české politiky je ložování všelijakých osobních privilegií. Neschopnost a naduté počínání politiků působí směřně v malém státě a prezident, který kdysi vypadal jako opravdu lidový a moudrý, dnes v odstup od starost prostých lidí hraje prím. Místo pokorné služby občanům a naoko proklamované skromnosti stědujeme nabubřelost a samolibost a docela jistě okázalost ve vnějších projevech. Pan prezident si paměť myslí, že učinil zlovůli korupce jednou provždy přitř, když po listopadu zrušil Husákem zavedený zákon o absolutní přednosti v jízdě vládních automobilů před sanitkami a hasiči - a prezidentské kolony se dál fíti nesmyslnou rychlostí ulicemi. Řidiči politiků využívají kdejaké výjimky z pravidel silničního provozu a jsou jimi nuceni porušovat předpisy i rady zdravotní a rozumu, smrt Alexandra Dubčeka je toho výmluvným dokladem. Co ale čeká jiného v podnůstkách, kde se poklesky vysoce postavených činitelů běžně zamčují, retušují a bagatelizují, jako by panstvo mělo na lepší zacházení před zákonem právo? Napadlo někdy prezidenta se nad tímhle zamyslet? Nastolení zdravějších poměrů však hraničí skutečnost, že stále ještě neexistuje tradice úplně svobodného tisku a novinář se dokonce ani nesmájí podezřelé věci vysvětlovat, vyhledávat a zveřejňovat. A navíc, případný skandál často neznamená konec politické kariéry, jak by tomu nepochybně bylo v zavedené demokracii, a provinilec zůstává na svém místě a tváří se, jako že se nic neděje.

Jen moudrý státník...

Ve výčtu omylů, předsudků a chyb pana prezidenta by bylo možno dlouho pokračovat. V potaz lze vzít jeho zákulisní metody, manipulace, mylné ideové konstrukce, nepřikázané politologické teorie, jimiž se chce řídit v praxi, nepřesvědčivé analogie a výklady, stejně jako častou závažnou iluzi za skutečnost, kterou si přinášá z prostředí divadla, a mnoho dalších věcí. Dokonce lze pochybovat i o jeho demokratickém přesvědčení a smyslu pro spravedlnost. Jen moudrý státník dovede vyslechnout nepříjemnou pravdu a neobklopotovat se pouze příkyvovači. To nedokázal. Nedostížnou metou politika je pak poznat, kdy má odejít se ctí. To nedokázal nikdo. Ani Václava Havla nepočká jiný osud.

Jan Bednář, květen 1993

Po úmorné duševní poušti, kterou lidem nabízela uniformní a povinná komunistická materialistická ideologie, se setkala s podporou veřejnosti u nás nabídka něčeho jiného. V prvních chvílích si lidé ani neuvědomili, že se ta nabídka vztahuje pouze na majetek. Všeobecně se uvěřilo tomu, že něco vyššího, mystičtějšího, spravedlivějšího naplní současné duchovní vakuum. Toho však mocenská skupina vládnoucí světu není schopná. Věřilo se, že se vrátíme do Evropy T. G. Masaryka, ne do kapitulantské Evropy zednáře Beneše, že půjdeme do ekonomicky prosperující Evropy — Ale existuje vůbec ještě Evropa? Co nám v tomto století vlády rozumu nabídli novi vládcí? Obchodnickou kalkulaci, hrabivost, konfiskace, výprodej národa, konformní poušť — jenom další variaci materialismu. To, co nyní vládá Západu. Proto jsou v této poušti tak úspěšní bývalí i současní komunisté. A proto je západní svět, ovládaný monetární variantou bankéřského materialismu, tak bez výhrady přijal.

Zločiny nacismu, který byl výbojný a prosazoval velikost jedné říše na úkor ostatních, jsou dosud odsuzovány — mimo jiné i proto, že nacismus byl proti materialismu jak finančních žraloků, byť byl jimi zpočátku podporován, tak proti materialismu komunistickému. V dnešním světě však materialista proti materialistovi nepůjde, pokud jde o výchozí ideologii. Takoví se budou požírat jenom v konkurenčním mocenském boji. A snad už ani nedojde k tomu, že mocní budou mezi sebou obchodovat a bavit se, zatímco plebs bude bojovat v uměle vytvořených válkách — dnes už se politice nevěří všeobecně. Proto komunismus není v současnosti zločinem. A když člověk dnes pozoruje činnorodé lidičky jak bez zábrán v nyní preferovaném kolektivním konzumním šlisenství uspokojují svoje hrabivé pudy, tak si připomene starou moudrost. Že člověk s prázdnou hlavou nevydrží bez horečné činnosti. Uháňá do uniformní práce, z práce za uniformní zábavou, z té za uniformní rekreací, nespokojenost z prázdnoty a z ustavičného štvání za ničím si léčí u uniformních lékařů a umírá obklopen věcmi, aniž se zmohl na jedinou vlastní myšlenku. A tomu se potom říká život.

Není divu, že se dnešní napomádování a vyřešákování panáci v cizích službách díví tak rychlému poklesu své autority. V uniformní duchovní poušti nemají uniformní modly dlouhou životnost. Je snadné jednu modlu bez osobitosti nahradit jinou, kus za kus, stejně se ničím neliší. Tomu se potom říká "krize autorit".

Současná nadnárodní mafie sice slibuje jakousi univerzální prosperitu, ale podmiňuje jí nejdříve drastickým snížením populace a za příslib komfortu a blahobytu vybrané části lidstva dál bude devastovat planetu i člověka — možná, že pod hlavičkou ekologie.

Nadnárodní mafie ve svém pojetí světovlády, Nového světového pořádku, už nepočítá s žádnou velmocí, proto její útok jde nejen proti SNS, ale také proti Spojeným státům i Japonsku. Jakási nadnárodní aliance financí, průmyslu, techniky a vědy věří, že ovládne svět. Jak si to představuje, dokazuje arogance a barbarská krutost OSN, MMF, Světové banky a dalších byrokratických institucí mezinárodního významu. Tito finanční a superbyrokraticí "šlechtici" jsou vesměs prázdni lidé se zločineckými sklony, kteří vynalezli kult prázdna a pro jeho udržení zastiňují pozlátkem reklamy před lidmi vesmír. Jde o systém otroctví horší než všechny předcházející, protože nedrží v šachu člověka jenom fyzicky nebo jeho vnějšími projevy, ale i niterně. Mrzačí mu duši, aby si neuvědomil, co je pro něho dar života. Toto otroctví dovolí přežít jenom v předem uměle vyvolaných iluzích a v duchovní poušti v konformní kšeftařské džungli, kde vládnou vlčí zákony. Řízené zlo je však natolik agresivní, že vzbuzuje u slušných lidí odpor.

U nás byla zkrachovaná totalitní ideologie nahrazena ideologií trhu v ukecaném tzv. "morálním" obalu. Jde o symbiozu dravého aktivního pragmatismu a zvrácených moralistů bez ducha, a tento ideologický výplod se zakrývá pláštěm filozofie.

Jde o starý model kapitalismu, kde jsou dobrodinci lidstva ti, kteří umějí vydělávat velké peníze, ti jsou nadřazení, oni přidělují bakšiš. A to i když se jedná o bohaté podvodníky, zloděje a spekulanty. Veškerá propaganda je potom cílena k tomu, aby lidé neprohlédli co se to s nimi děje a nevymetli tyto arogantní nevzdělance z jejich sametových křesel. Protože jejich vláda je vystavěna na lži, podvodu, krádeži a vlastizradě. O komunismus už dávno přitom nejde, jde o materialismus, masovou mentalitu trhovců. Ta v tomto státě v krizích vždycky vyplula vzhůru, říká se tomu, že se opět vyvalilo bahno. Šlo jako vždycky o to vzdát se podstatného a vrhnout se k nepodstatnému. Nepodstatné si za svůj životní cíl vybrali kariéristé, spekulanti a trhovci. Probudili hltavost, nenažranost, která se šíří ze země do země jako mor.

Lidé v honbě za komfortem nemají čas uvědomit si, že propadají vlastní zkáze. řečeno ekologicky, že si konzumní chamtivostí kopou vlastní hrob. Copak, kdyby ho vykopali sobě, byl by to jenom spravedlivý trest, ale oni ho kopou i pro budoucí lidstvo, a to je zločin. V éře vulgárního materialismu je pak snadné ovládnout takové lidi

Redakční poznámka k rozhovoru Českého deníku s panem J. Bednářem:

O mnohém z toho, co v rozhovoru o Václavu Havlovi řekl pan Jan Bednář Českému deníku v Praze, jsme již v našem Hlasateli mnohokrát psali. Proto většinu z toho, co říká, můžeme potvrdit. Mimo našeho listu se odvážil dosud slovo kritiky vůči Václavu Havlovi říci jen Český deník pana Josefa Kudláčka. To, co dnes uvádí pan J. Bednář, potvrzuje plně, že jsme měli a máme pravdu. Varovali jsme před určitými morálními úchytkami předního z disidentů již dávno. I vzhledem k tomu, že určité okolnosti okolo Charty 77 ukazují pana Havla v dosti špatném světle. Zdá se, že skutečně využil, nebo lépe řečeno zneužil Charty k přednostnímu uplatnění své vlastní osobnosti a vytvořil si z ní pohodlný odrazový můstek ke své vlastní vysněné kariéře. A neobjasněnou otázkou zůstávají také styky předních chartistů, Václava Havla nevyjímaje, s StB a nomenklaturou komunistické strany. Prokomunistické myšlení Václava Havla, o kterém v náznacích mluví i pan J. Bednář, naznačuje mnohé. Nemůžeme však souhlasit s tím, že to vše bylo jen produktem naivity Václava Havla. Jsme toho názoru, že vše mělo a má mnohem hlubší kořeny, zasahující daleko do minulosti. Do dob komunistické totality, kdy se zřejmě někomu z komunistických prognostiků ukázal pan Havel vhodným subjektem, využitelným v budoucnosti právě ku prospěchu komunistů. Všechny porevoluční činy pana Havla pak dokazují, že tato očekávání dokonale splnil a postaral se, aby komunisté nedošli úhony, ale naopak získali. Však za to byl také ještě plně komunistickým parlamentem po listopadu 89 dosazen do funkce presidenta. Mnozí poctiví lidé tehdy jásalí, ale jásalí nad nesprávnou osobou. Nyní již nejásají, neboť každému jen trochu myslícímu člověku musí být jasné, že osoba Václava Havla není osobností, ale jen nastrčenou figurkou, kterou postrkují jiní. Využívá k tomu jeho osobní ješitnosti a morální labilnosti. Věříme, že jeho osobu brzy ukáže čas v pravém světle a nebude to obraz moc příznivý. Neboť má-li někdo vinu na stabilisaci komunistů v naší rodné zemi, je to především Václav Havel a nikdo jiný. Člověk, který obelhal celý národ jen proto, že mu tak kázala jeho ambiciózní ješitnost. Člověk, který jako další, po celé řadě bolševiků, zostudil prezidentský stolec!

Ing. Jaromír Thuma, Praha

jakýmikoli ideologickými bludy nebo sektami.

Dnes je nesmyslné rozlišovat v politice mezi pravíci a levíci, které jsou ovládnuty stejně zprofanovanými konzumními lidmi, protože všechny tyto strany názorově vycházejí z vulgárního materialismu. O tom také svědčí jejich sterilnost, nedostatek rozdílů mezi nimi. Nevládne nám potom jediná totalitní strana, ale agresivně hned stran několik, jejichž "ideologický" základ je shodný. Pokud nespokojenost myslících lidí s tímto stavem narůstá, není ojedinelá.

V celém světě si lidé začínají uvědomovat jaké katastrofální ekologické důsledky nám hrozí při současné honbě za nesmyslným zvyšováním výroby a spotřeby, jak je ohroženo kulturní dědictví lidstva technikou a robotizací člověka, jak se třídí sociální polarizace a potom také vznikají obranné mechanismy. V chaosu, který z toho pojde, bude bojovat každý s každým. V globálním měřítku pak bude záležet na tom, zda z tohoto střetnutí sil vyjde vítězně dobro nebo zlo. Zlo již vyhlásilo svoje záměry konferencí v Rio. Dobro se teprve nesměle zvedá ze země, kam bylo odkopnuto a pošlapáno. Ale podle dějinných pravidel by po dlouhodobém hlubokém úpadku jako rovnováha sil mělo zvítězit dobro — a to nereprezentují mocenské síly v jednotlivých dosud ještě státech a už vůbec ne nadnárodní kasta "nadlidí", která nás dovedla na pokraj propasti.

ZPRÁVY

■ BRAINTREE, Mass.

Haitský prezident v exilu Jean-Bertrand Aristide řekl v neděli, že by vítal skutečnou demokratickou opozici a že by volil členy kabinetu z jiných stran. "Bez opozice není žádná demokracie," řekl. "Mám zodpovědnost pomoci opozici."

Ale nejdříve musejí být odstraněni ti, "kteří jsou proti demokracii," řekl Aristide při tiskové konferenci.

Podle úmluvy, podepsané v červenci, Aristide, který byl sesazen v puči r. 1991, se má vrátit v sobotu

tento týden jako prezident Haiti. Ale úředníci U.S. říkají, že dodržení tohoto data je nepravděpodobné. Jeho protivníci totiž podali nový návrh vítaný diplomaty Společnosti národů, ve kterém jsou určité podmínky.

Tento návrh žádá, aby parlament uzákonil všeobecnou amnestii, a aby UN zrušila embargo na zbraně a ropu. O tom se bude jednat na navržených schůzích mezi patřičnými stranami.